

AZALT, YENİDEN KULLAN, GERİ DÖNÜSTÜR

Geri dönüşüm ve atık yönetimi, her geçen gün daha fazla önem kazanıyor. Katı atık yönetimi konusu haberimizde... **SAYFA 10**

"ZAMANIN BİR RUHU VAR"

İletişim Bilimci Yalçın Arı, sosyal medyanın birçok fırsat barındıran bir alan olduğunu ifade ediyor. **SAYFA 11**

DÜŞÜNCE TEKNOLOJİNİN "KÜLTÜR" ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

SAYFA 2

ÜNİVERSİTE Makale Performans Ödülleri Sahiplerini Buldu

SAYFA 3

"Hızlandırıcı ve Parçacık Fiziği Bilgisayar Uygulamaları Kış Okulu-2015" başladı

Anadolu Üniversitesi 17. Akademik Bilişim Konferansı'na (AB2015) ev sahipliği yaptı

SAYFA 5

Kazakistan ve Türkiye dostluğu müzikle pekiştirildi

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü öğrencilerinden büyük başarı

SAYFA 9

KÜLTÜR & SANAT AŞŞAPTAN YAP-BOZ YAPILDIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ?

Âyin-i Şerif doğduğu topraklarda icra edildi

SAYFA 13

EKONOMİ KİŞ EKONOMİSİNİN BAŞ ROLÜNDE "BOZA"

SAYFA 14

SPOR ATLETİZM SADECE KOŞMAK DEĞİLDİR KİŞ SPORLARI

SAYFA 15

TRT OKUL 4. YAŞINI KUTLADI

TRT'nin televizyon yayıncılığına başlamasının 47. yıldönümü ve TRT Okul'un 4. yaşının kutlanması amacıyla düzenlenen konser, TRT Okul Koordinatörlüğü ev sahipliğinde 31 Ocak Cumartesi günü Ankara Arı Stüdyosu'nda gerçekleştirildi. Sunuculuğunu Erkan Tarhan'ın yaptığı konsere; Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu Başkanı Faik Ceceli, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanı Prof. Dr. Derya Örs, TRT Genel Müdürü Şenol Gök, TRT Yönetim Kurulu Üyesi Recep Şahin, Anadolu Üniversitesi Rektör

Yardımcıları Prof. Dr. Adnan Özcan, Prof. Dr. Ali Savaş Koparal, Prof. Dr. Yücel Güney, Prof. Dr. Aydın Aybar, İletişim Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Halil İbrahim Gürcan, Açıköğretim Fakültesi Dekan Yardımcısı ve İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı Yrd. Doç. Dr. Barış Kılınc, Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı Müdürü Prof. Dr. Zeki Atkoşar, Anadolu Üniversitesi Gazete ve Dergi Koordinatörü Arş. Gör. Sibel Kurt ve Sosyal Medya Koordinatörü Uzman H. Hande Kaynar ile Anadolu Üniversitesi TRT Okul Koordinatörlüğü bünyesinde görev alan yönetmenler katıldı.

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ'NİN AVRUPA'YA AÇILAN KAPISI: ERASMUS KOORDİNATÖRLÜĞÜ

SAYFA 4-5

GENÇ PAZAR İMDADINIZA YETİŞİYOR

SAYFA 12-13

"KARİKATÜR DE DİJİTALE DOĞRU İLERLEYECEK"

Deniz KESTANE

SAYFA 8

ESKİŞEHİR'İN BEYAZ İNCİSİ AKBAŞ KÖPEKLERİ

SAYFA 6-7

TEKNOLOJİNİN “KÜLTÜR” ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Her geçen gün teknolojinin esiri hâline geliyoruz. Peki bu esaretin hayatımıza ve kültürümüze olan yansımalarının farkında mıyız?

Onur DEMİR

“Kültür”, bir toplumun veya sosyal grubun sahip olduğu maddi manevi değerler bütünüdür. Dil, din, gelenek görenekler, beslenme ve giyinme alışkanlıkları, sanat ve tarih ait olduğu toplumun kimliğini belirler. Kültür, insanların beraber ve uyumlu yaşayabilmesini sağlarken ait olduğumuz bölgede alışık olmadığımız şeyleri görmemizi sağlar. Kültür, değişimi yavaş yaşayan bir olgu olmasına rağmen birçok faktörlerle yeniden şekillenebilir. Bu şekillenmelerin günümüzdeki en büyük nedenlerinin teknolojik gelişmeler olduğunu söylesek sanırım pek de yanlış söylemiş olmaz. Toplumların yüzyıllar boyu beraber yaşayarak edindikleri alışkanlıklar, son 50 yıl içindeki teknolojik gelişmelerle büyük bir değişime uğradı. Özellikle sosyal ilişkiler olmak üzere kültürümüzün birçok değerinde büyük değişimler göze çarpıyor. Bu teknolojik gelişmelerin arasında kalan kuşaklar ise bu değişimleri daha sancılı yaşıyor.

“Teknoloji” hayatımıza birçok kolaylığı getirmesine rağmen insan

ilişkileri üzerinde olumsuz etkilere neden olabiliyor. Hepimiz, aile büyüklerimizden geçmişteki ailesel ve toplumsal ilişkilerin daha sıkı olduğunu duymuşuzdur. Özellikle ulaşım araçlarının ve haberleşmenin yaygın olmadığı dönemlerde insanların birbirlerini görmek için daha çok çaba harcadığı ve birbirleriyle olan ilişkileri daha yakın tutmaya çalıştıkları anlatılıyor. Peki, günümüzde ulaşımın, haberleşmenin bu kadar kolay olmasına rağmen insanlar, neden birbirlerinden uzak ve iletişimsiz kalabiliyor?

Cevap: “Sanallaşma”

Teknoloji dolayısıyla sosyal ilişkilerin sanallaşması bu soruya bir cevap olabilir. İnternet kullanımının artmasıyla ortaya çıkan paylaşım siteleri, kültürel alışkanlıkların dışında kendine has özellikler yaratıyor. Örneğin, yakın bir arkadaşımızın doğum gününü yüz yüze ya da arayarak değil de internet platformlarından mesaj atarak kutluyor oluşumuz kültürel alışkanlıkların değişimini gözler önüne seriyor. Kültürel önemi çok yüksek olan dil, özellikle İnternetin kendine has olan alışkanlıklarından çok

derinden etkileniyor. Yazışmalarda kullanılan kısaltılmış sözcükler, zaman içerisinde bu sözcüklerin doğru yazılışını hatırlanmayacak hâle getirebiliyor. İş hayatının alışkanlıkları olan resmiyet ve elektronik e-posta gündelik ilişkilerimize de yansıyor. Bu, bireylerin yapay bir iletişim kurmasına neden olmakla beraber sosyal ilişkilere de büyük bir darbe vuruyor. Evlerimizin en önemli nesnesi hâline gelen televizyon ise aile içi iletişimsizliklerin en büyük nedeni. Televizyonculuk sektöründeki gelişmelerle beraber çeşitlenen programlar, insanları televizyon karşısına hapsediyor. Aile bireyleri arasındaki iletişimin azalması önce aileden başlamak üzere toplumda iletişim eksikliği, anlayışsızlık gibi durumları artırırken kültürel değerlerin ise yok olmasına neden oluyor. İletişimin azalması insanları birbirlerinden korkar hâle getirmekle beraber, uzaklaştırıyor. Klasik telefonların yerini akıllı telefonların almasıyla

herkesin elinde bu telefonları görmek mümkün. En ufak bir boşlukta bile insanlar, birbiriyle etkileşim kurmak yerine oyun oynamayı ya da sosyal paylaşım sitelerini takip etmeyi tercih edebiliyor.

Çocuklar büyük etki altında

Günümüz çocukları da teknolojinin olumsuz yönlerinden etkileniyor. Toplumun gelecekteki bireyleri olan ve kültürel değerleri geleceğe taşıyacak olan çocuklar, küçük yaşlarda teknolojiyle tanışarak iletişim kuramama sorunuyla karşı karşıya kalıyor. Arkadaşlarıyla oyun oynamaları gereken zamanlarıyla tabletlerle ya da oyun konsollarıyla oynayarak geçiren çocukların, ilerleyen zamanlarda sosyalleşeme gibi sorunlar yaşamaları çok olası gözüküyor. Küçük yaşlardan itibaren edinmeleri gereken iletişim yeteneğine zarar veren bu ürünlerin kullanımında, ailelere

büyük görev düşüyor. Ailelerin, çocuklarının gelecekteki sosyal hayatlarında iletişim problemleri yaşamamaları için bu ürünleri kullanımını kısıtlaması engellemesi ve çocukların kendi yaş gruplarıyla daha çok zaman geçirmesine önem vermesi gerekiyor.

Teknolojinin bu olumsuz etkileri küçükten büyüğe tüm bireyleri, toplumları ve onların değerlerini derinden etkiliyor. Televizyonlar, bilgisayarlar, akıllı telefonlar, tabletler ve oyun konsolları, sahiplerinin sahibi durumuna gelirken bireyleri sosyal hayattan kopartıyor. Bunun sonucunda ise toplumsal değerlerinden uzak, birbiriyle iletişim kuramayan, birbiriyle aynı duyguları paylaşmayan ve güvensizlik duygusuna sahip bireyler ortaya çıkıyor. Bu olumsuzluklar bireylerinin birbirinden kopuk ve asosyal olmasına neden oluyor. Teknolojinin olumsuzlarını en aza indirmek içinse 7’den 70’e tüm bireylere sorumluluk düşüyor. ▀

Geçtiğimiz sayımızda şehir sayfamızda yer alan “Eskişehir Tarihinin Günümüze Yansıyan Mimari Yapıları” isimli haberimizde kaynakça olarak resmi kurumların internet adresleri kullanılmıştır. Bu kaynaklardaki hatalı veriler nedeni ile haberimizde yer almış olan eksik ya da yanlış bilgiler için okurlarımızdan özür dileriz.

KÜNYE

ANADOLU HABER

Sahibi

Anadolu Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Naci GÜNDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni

İletişimden Sorumlu Rektör Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Barış KILINÇ

Haber Merkezi ve Genel Yayın
Koordinatörü
Uzman Elif Pınar KILINÇ

Gazete ve Dergi Koordinatörü
Yazı İşleri Müdürü
Arş. Gör. Sibel KURT

Sosyal Medya
Koordinatörü
Uzman H. Hande KAYNAR

Basın ve Halkla İlişkiler
Müdürü
Arş. Gör. M. Çağatay TOK

İstihbarat Şefi
Yasemin CANBOLAT

Görsel Tasarım
Emre ÖZGÜL - Fırat SOSUNCU - Esra ÖĞÜLMÜŞ - Ece CİLVE

EDİTÖRLER

Üniversite Duygu KEÇELİ Sedef ORAL	Şehir Gökhan AKKURT	Kültür Sanat Havva ŞEKERCİOĞLU	Çevre ve Ekoloji Arş. Gör. İpek KUMCUOĞLU	Bilim ve Teknoloji İlker ŞEKERCİOĞLU	Ekonomi Arş. Gör. Sibel KURT Sedef ORAL	Spor M. Sezer KIZILATEŞ	Etkinlik Haberleri Sedef ORAL	Fotoğraf Murat SARIYILDIZ
--	---------------------------	--------------------------------------	---	--	---	-------------------------------	-------------------------------------	---------------------------------

Türkçe Editörleri: Emine KOYUNCU, Hatice ÇALIŞKAN KÖKEN

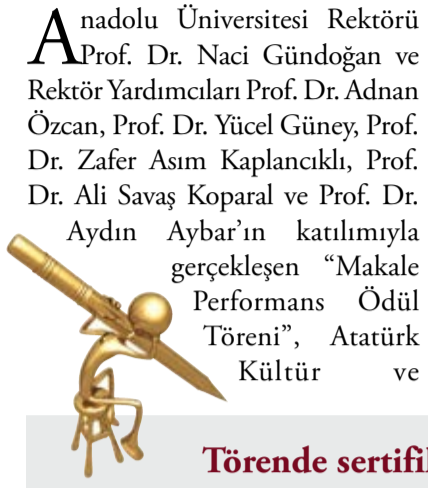
Yayın Türü: Yerel süreli yayın
Yıl: 16 Sayı: 720
Basım tarihi: 09 Şubat 2015
Pazartesi günleri yayımlanır

Anadolu Üniversitesi
Basımında
10.000 adet basılmıştır.
ISSN 1302-0005

Telefon: 0.222 335 0580 - 2496
0.222 335 28 00
e-mail: haber@anadolu.edu.tr
hamer@anadolu.edu.tr

Basın ve Halkla İlişkiler
Müdürlüğü
Telefon: 0.222 335 05 80 - 2484

Makale Performans Ödülleri Sahiplerini Buldu

Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan ve Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Adnan Özcan, Prof. Dr. Yücel Güney, Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, Prof. Dr. Ali Savaş Koparal ve Prof. Dr. Aydın Aybar'ın katılımıyla gerçekleştirilen "Makale Performans Ödül Töreni", Atatürk Kültür ve

Sanat Merkezi (AKM) Opera ve Bale Salonu'nda gerçekleşti. Sosyal bilimler, eğitim bilimleri, fen bilimleri, sağlık ve mühendislik bilimleri, mimarlık ve sanat gibi birçok alanda yayımlanan makaleleri ile ödül alan akademisyenlerin arasında, rektör yardımcılığı da yer aldı.

Prof. Dr. Naci Gündoğan, ödül töreni ile ilgili duygu ve düşüncelerini paylaşırken üniversitenin aka-

demik başarısını şöyle değerlendirdi: "Bugün üniversitemizde başarıyı ödüllendirdiğimiz bir gün. Ödül alanların içinde çok fazla genç arkadaşımızın olması ve özellikle kadın hocalarımızın yoğunluğu beni çok memnun etti. Önümüzdeki yıllarda da başarılı bilim insanlarımızı ödüllendirmeye devam edeceğiz." Prof. Dr. Gündoğan ayrıca, "Yönetim kadrosunda bulunan arkadaşlarımızın

ödül alması da ayrı bir güzellik. İdarecilik zor bir iş. Belki bunlar geçen senenin ödülleri gibi görünüyor ama ben eminim ki önümüzdeki yıl, yine en az 3 rektör yardımcımız ödül alacak. Çünkü bu arkadaşlarımız hafta içerisinde üniversitede rektörlük ofisinde çalışırken hafta sonları da laboratuvarlarında çalışıyorlar. Ayrıca yönetim kurulu üyesi arkadaşlarımızdan da

ödül alanlar var. Tabii bu gelişme üniversite için gurur verici bir durum. Yönetici olup akademik faaliyetlerini sürdürmek güzel bir başarı. Bu anlamda tüm hocalarımızı kutluyorum. Umuyorum ki önümüzdeki dönemlerde motivasyonu daha da arttıracacağız." şeklinde konuştu. Tören toplu fotoğraf çekiminin ardından gerçekleşen kokteyl ile son buldu. ■

Törende sertifika alan isimler ise şöyle:

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Meral Güven

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Halise Pelin Karasu

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Arzu Çiçek

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Mehmet Candan

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Ali Savaş Koparal

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Müfide Banar

Spor Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Kerem Yıldırım Şimşek

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Betül Demirci

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Mine Kürkçüoğlu

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Atilla Cavkaytar

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Nihal Erginel

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Özlem Atlı

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Esra Ceyhan

Porsuk Meslek Yüksekokulu Öğretim Üyesi Doç. Dr. Saliha Ilıcan

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Ayla Kaya

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Nilüfer Köse

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Özlem Kaya

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Fatih Demirci

Engelliler Araştırma Ens. Öğretim Üyesi Doç. Dr. Serhat Odluyurt

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Merih Kivanç

Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi; Doç. Dr. Önder Turan

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Sayın Sinem Ilgın

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Ferhan Odabaşı

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Yasemin Ergenekon

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Tuncay Döğeroğlu

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Şerife Yücesoy Özkan

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Öğr. Gör. Nuray Öncül

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Gülhan Turan

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Yavuz Akbulut

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Başak Burcu Uzun Akınlar

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Serkan Günel

Yabancı Diller Yüksek Okulu Öğretim Üyesi; Okt. Eda Kaypak

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Kıymet Güven

Engelliler Araştırma Ens. Öğretim Üyesi; Doç. Dr. Mehmet Yanardağ

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Cem Sevik

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Sezgin Vuran

Devlet Konservatuvarı Öğretim Üyesi
Arş. Gör. Dr. Hasibe Zeynep Çilingir

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Mehtap Kutlu

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Servet Turan

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Dilek Tanışlı

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Yusuf Özkay

Spor Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi
Arş. Gör. Dr. Süleyman Munusturlar

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Müjdat Çağlar

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Leyla Yurttaş

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Eftade Gaga

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Mehlika Dilek Altıntop

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Arş. Gör. Murat Kılıç

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Temel Özek

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Ayşe Eren Pütün

Devlet Konservatuvarı Öğretim Üyesi
Doç. Gülriz Germen

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Emel Özdemir Erdoğan

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Öğretim Üyesi; Arş. Gör. Seydi Ahmet Satıcı

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Yasemin Çağlar

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Hüseyin Akçay

Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Hülya Pıncancı

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Esin Varol

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Aydoğan Aykut Ceyhan

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Ahmet Özdemir

Havacılık ve Uzay Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Tahir Hikmet Karakoç

Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Hüseyin Polat

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Gülşen Akalın Çiftçi

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Asiye Safa Özcan

Engelliler Entegre Yüksekokulu Öğretim Üyesi; Doç. Dr. Emine Sema Batu

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Erdoğan Kaya

Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Işıl Kabakçı Yurdakul

Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Halide Edip Temel

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Adnan Özcan

Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Hakan Dal

Haber: Bilge SÖNMEZ

"Hızlandırıcı ve Parçacık Fiziği Bilgisayar Uygulamaları Kış Okulu-2015" başladı

Türkiye'de her yıl farklı illerde düzenlenen "Hızlandırıcı ve Parçacık Fiziği Bilgisayar Uygulamaları Kış Okulu" çalışmasının dördüncüsü Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi'nde başladı. Sekiz gün boyunca süren, doktora ve yüksek lisans öğrencilerinden oluşan 40 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilen çalışmada temel amaç, Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik Bölümü'nde verilen teorik dersler ile uygulama çalışmaları arasındaki boşluğu doldurarak öğrencileri ilgili alanda çalışmalar yapabilecek seviyeye taşımak olarak açıklandı.

"Hızlandırıcı ve Parçacık Fiziği Bilgisayar Uygulamaları Kış Oku-

lu-2015" çalışmasıyla ilgili açıklamalarda bulunan Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik Bölümü Öğretim Üyesi Arş. Gör. Dr. Halil Gamsızkan, parçacık ve hızlandırıcı fiziği alanlarında çalışacak grupların ilk etapta beraber hareket ettiğini, gerekli çalışmaların yapılmasının ardından ise parçacık ve hızlandırıcı grubu olmak üzere iki gruba ayrılarak çalışmaya devam ettiğini belirterek sözlerini şöyle sürdürdü: "Parçacık fiziği grubu, deneyin yapılışı esnasında çeşitli araştırmalarla yeni keşiflerin olup olmadığını ve bu keşifler sırasında kullanılan yöntemleri inceledi. Parçacık grubu ayrıca parçacık dedektörü üretmek üzere gözlemler de yaptı.

Hızlandırıcı grubunun ise hızlandırıcıların nasıl çalıştığını ve tasarımlarının nasıl yapıldığını bilgisayar başı analizleri ile gözlemlediğini aktaran Arş. Gör. Dr. Halil Gamsızkan, hızlandırıcı grubunun bu çalışmaların endüstriyel bir tarafının da olduğunu belirterek ışınlanmanın, hızlandırıcı çalışmalarıyla ilgili olduğunu ifade etti. ■

Haber: Erdem ÖZTÜRK

Anadolu Üniversitesi 17. Akademik Bilişim Konferansı'na (AB2015) ev sahipliği yaptı

Anadolu Üniversitesi, İnternet Teknolojileri Derneği (İNETD) tarafından her yıl düzenlenen ve akademik ortamlardaki bilgi teknolojileri konusunda çalışan ilgili grupları bir araya getirerek bilgi teknolojileri altyapısı, kullanımı, eğitimi ve üretimini tüm boyutlarıyla tanıtmayı, tartışmayı, tecrübeleri paylaşmayı ve ortak politikalar oluşturmayı yardımcı olmayı amaçlayan Akademik Bilişim Konferansı'nın 17.'sine ev sahipliği yaptı. 31 Ocak- 3 Şubat tarihleri arasında

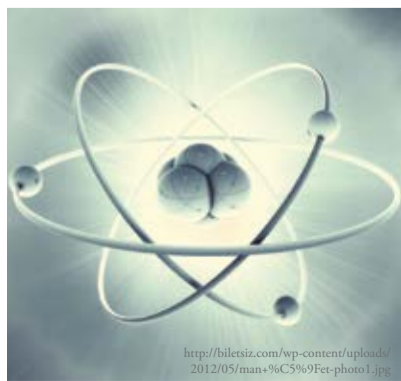
gerçekleştirilen kursların ardından 4 Şubat Çarşamba günü başlayan konferans, 6 Ocak Cuma günü sona erdi. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Konferans Salonları'nda yapılan, teknoloji ve bilişimle ilgili eğitimlerin de yer aldığı konferansın bu yılki teması "açıklık" oldu.

Kursların ardından gerçekleştirilen 17. Akademik Bilişim Konferansı (AB2015) eş zamanlı olarak 13 salonda yapılarak 3000'den fazla katılımcıyı ağırladı. Konferansın ana temasını oluşturan açıklık, bilgiye ve kaynaklara

sınırsız ve şeffaf erişimin yanı sıra karar almada ve yönetimde iş birliği üzerinde odaklanan bir şemsiye kavramı ya da felsefi bakış açısını ifade ediyor.

Ulusal bir konferans olan AB2015 Anadolu'da, bilgi ve iletişim teknolojilerine dayalı açık toplum, açık yönetim, açık öğrenme, açık sistemler, açık kaynak kodu, açık erişim, açık yazılımlar ve benzeri konuların, başta akademisyenler olmak üzere farklı kesimlerle tartışılmasını sağladı. ■

Haber: Ramazan BALI

ANADOLU ÜNİVERSİTESİ'NİN AVRUPA'YA AÇILAN KAPISI: ERASMUS KOORDİNATÖRLÜĞÜ

Alper Hakan YAVAŞÇALI

Öğrencilerin yurt dışında, belli süre dâhilinde eğitim görmesine olanak sağlayan Erasmus Değişim Programı ismini; 1465 - 1536 yılları arasında yaşayan, Avrupa'nın ortak bir sanat ve bilim çatısı altında birleşmesine katkıları yapan Hollandalı felsefeci Desiderius Erasmus'tan alıyor. 1987 yılından bu yana sürdürülen ve 28 Avrupa Birliği ülkesinin yanı sıra Türkiye, İsviçre, Norveç, Lihtenştayn, İzlanda gibi ülkelerin de katıldığı Erasmus Değişim Programı, her yıl 3 milyondan fazla öğrencinin farklı ülkelerde eğitim alma şansı yakalamasını sağlıyor.

Türkiye'nin, İngiltere ve Almanya'nın ardından katılım oranı en yüksek üçüncü ülke olduğu program kapsamında, AB Komisyonu'nun yaptığı son araştırmalara göre programa katılan öğrencilerin %94'ü farklı ülkelerde yaşama konusundaki ön yargılarının kırıldığını ifade ediyor. Program dâhilinde bulunmuş olanların üçte biri, gittiği ülkede iş teklifi alabiliyorken %40'ı da iş hayatlarının bir döneminde yurt dışında çalışma fırsatı elde ediyor. Programa katılan her 10 öğrenciden birinin kendi işini kurduğunun da tespit edildiği araştırmanın sonucuna göre Erasmus Değişim Programı, sosyokültürel faydalarının yanı sıra iş olanakları açısından da büyük bir kazanım sağlıyor.

Türkiye'nin en aktif koordinatörlüklerinden biri Anadolu Üniversitesi

İlk olarak 2004 yılında 68 öğrenci göndererek değişim programlarına katılan Anadolu Üniversitesi

Erasmus Koordinatörlüğü, bugün Doç. Dr. Bilge Kaan Özdemir koordinatörlüğünde değişim programlarının tümünde Türkiye'nin en aktif 3 koordinatörlüğünden biri konumunda. Anadolu Üniversitesi; akademik olanakları, Rektörlüğün yoğun desteği kurum koordinatörlüğünün ve bölüm koordinatörlerinin özverili çalışmaları sayesinde öğretim elemanı, öğrenci, personel ve staj hareketliliklerinde Türkiye'nin önde gelen üniversiteleri arasında yer alıyor.

Erasmus+

2014 yılında yürürlüğe giren ve 2020 yılına kadar sürmesi planlanan Erasmus+ ile Avrupa Birliği'nin bütün gençlik eğitim programları Erasmus çatısı altında birleşip alt başlıklara ayrıldı. Gerçekleşen en büyük yenilik ise Erasmus Değişim Programı'nın süre kısıtlaması ile ilgili oldu. Buna göre program kapsamında yurt dışına giden bir öğrenci lisans, yüksek lisans ve doktora süresince, her akademik kademe 12'şer ay olmak üzere toplamda 36 ay hibeli olarak Erasmus+ programlarından faydalanabilecek. 12 ayı aşan sürelerde ise hibesiz olsa bile programdan faydalanamayacaklar.

Konuk öğrenciler gönüllülerle eşleştiriliyor

Gelen öğrenciler için gönüllü öğrencilerden oluşturdukları veri tabanı ile ev arkadaşlığı ve rehberlik sistemi geliştiren Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü, konuk öğrencilerin şehre ve kültüre adaptasyon sürecini önemli ölçüde hızlandırıyor. Gönüllü ve konuk öğrencilerin, önceden belirlenen sorulara yanıt verdikleri anketler aracılığıyla öğrencileri eşleştiren koordinatörlük, eşleştirmenin ardından da sürecin takipçisi oluyor ve öğrencilerle sürekli iletişim hâlinde bulunuyor. Bunun yanı sıra gerçekleştirilen oryantasyonlar, geziler ve verilen yemekler ile misafir öğrencilerin Eskişehir'e adım attıkları andan itibaren Anadolu Üniversitesi ailesinin bir parçası hâline geldiklerini hissetmeleri

sağlanıyor. Yarıttıkları bu farklarla her yıl Anadolu Üniversitesi'nin daha çok tercih edilmesini sağlayan ve Eskişehir'in tanıtımına da katkıda bulunan Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü, bu çabalarının meyvesini aldığı istatistiklerle de ortaya koyuyor. Bu çalışmalar neticesinde hem gelen hem de giden öğrenci sayısında yıllar içinde düzenli olarak artan bir ivme kaydeden Anadolu Üniversitesi, 2006 - 2014 yılları arasında toplamda 3194 öğrenci gönderip 1200'den fazla öğrenciyi de konuk ederek önemli bir başarıya imza attı.

2006 ile 2014 yıllarını kapsayan bu dönemde üniversitemiz öğrencilerinin ise en çok tercih ettiği ülkeler sırasıyla Polonya (787), Çek Cumhuriyeti (425) ve Almanya (361) olurken değişim programlarına bugüne kadar en çok öğrenci gönderen fakülteler İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (711), Mühendislik Fakültesi (461) ve Eğitim Fakültesi (400). Gelen öğrencilerin ilk tercihi ise İletişim Bilimleri Fakültesi (228). Hemen arkasından da İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (219) ve Eğitim Fakültesi (156) geliyor.

Türkiye'de yurt dışına en çok öğretim üyesi gönderen Üniversite; Anadolu Üniversitesi

Öğrenim hareketliliğinin yanında, ders verme hareketliliği de son derece aktif olan Anadolu Üniversitesi, program dâhilinde bugüne kadar binin üzerinde öğretim üyesini yurt dışına gönderdi. 2013 - 2014 akademik yılında gönderilen 157 öğretim üyesi ile Türkiye çapında birinci olan Anadolu Üniversitesi'nin en çok öğretim üyesi gönderen fakülteleri sırasıyla Eğitim Fakültesi (190), Mühendislik Fakültesi (131), İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (117). En çok öğretim üyesi gönderilen ülkeler ise Almanya (160), Polonya (148) ve İspanya (123).

Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü, Rektörlüğün de katkılarıyla Erasmus Personel Eği-

tim Alma Hareketliliği kapsamında da en aktif üniversite konumunda. Bugüne kadar toplamda 277 personeli, eğitim almak üzere Avrupa'ya gönderen Anadolu Üniversitesi'nin bu olanaktan en çok faydalanan fakülteler Mühendislik Fakültesi (28), İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (25) ve Eğitim Fakültesi (24). En çok tercih edilen ülkeler ise İspanya (38), Almanya (30) ve İtalya (23). Bugüne kadar üniversitemize eğitim almak üzere gelen akademik ve idari personel sayısı ise 374. En çok Polonya (60), İspanya (46) ve Litvanya'dan (43) gelen akademik ve idari personeller yoğunluklu olarak Eğitim Fakültesi (47), Mühendislik Fakültesi (40) ve İktisadi İdari Bilimler Fakültesi (39) bünyesinde faaliyetlerde bulunuyorlar.

Erasmus Staj Hareketliliği Programı kapsamında bugüne kadar 619 öğrencisine yurt dışında iş deneyimi fırsatı sunan Anadolu Üniversitesi; 26 ülkeden, 200 partner ve 500'ün üzerinde Erasmus+ anlaşmasıyla Erasmus programına katılmak isteyen öğrencilerine son derece zengin bir portföy sunuyor. Anadolu Üniversitesi'nin

en çok anlaşma yapan akademik birimleri Mühendislik Fakültesi (69), İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (56) ve Eğitim Fakültesi (50); en çok anlaşma yapılan ülkeler ise Polonya (75), İspanya (55) ve Almanya (46).

İlk aranan yeterlilik yabancı dil

Erasmus Programı'na başvuracak öğrenciler için öncelikle dil yeterliliği aranıyor. Eğer öğrencinin, iki yıl içerisinde YDS, IELTS, TOEFL, COPE gibi sınavlardan geçerli bir puanı yoksa Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Birimi'nin Mayıs ve Aralık aylarında yaptığı yabancı dil yeterlilik sınavına girmesi gerekiyor.

Elde edilen yabancı dil puanının ardından, öğrencinin not ortalamasına bakılıyor.

Başvurmak için 2.20'nin üstünde güncel not ortalamasına sahip olunması gereken programda başvurular, güncel not ortalaması ve dil yeterlilik sınavının ortalamasına göre listeleniyor.

Puanların hesaplanıp listelerin belirlenmesinin ardından başvuracak öğrenci, fakültesinin anlaşmalı olduğu okullar arasından en fazla beş okul tercih ediyor. Yapılan tercihlerle öğrencilerin eşleştirilmesinin ardından öğrenci, gide-

çeği okulun İnternet sayfalarından gerekli belgeleri öğrenip fakültesinin Erasmus Koordinatörü rehberliğinde derslerini seçerek belgelerin gönderiminden sorumlu oluyor. Bu aşamanın ardından öğrenciye kabul mektubunu beklemek kalıyor. Kabul mektubunun gelmesinin ardından ise öğrenci vize işlemlerine başlıyor.

Erasmus Koordinatörlüğü, bu süreçlerin her aşamasında bir sonraki adım için oryantasyonlar düzenliyor. Son bilgilendirmede, Psikolojik Rehberlik ve Danışma Merkezi'nin de desteği ile farklı kültürlerle karşılaşma, farklı bir ülkede yaşama ile ilgili bilgilerle öğrencinin psikolojik olarak da programa hazır olması sağlanıyor.

Öğrenciler Erasmus Öğrenci Değişim Programı'na dahil olmaktan memnun

Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Basın Yayın 2. sınıf öğrencisi olan ve Erasmus Öğrenci Değişim Programı kapsamında Belçika'nın Antwerp şehrinin Artesis Plantijn Üniversitesi'ne

yerleşen Onur Şen, kararından bir an bile pişmanlık duymadığını söylüyor. Erasmus hakkında ilk bilgiyi daha önce bu programdan yararlanmış olan arkadaşlarından ve İnternette edindiğini belirten Şen, programa katılma fikrini ailesi ile de paylaşmasının ardından son kararını verdiğini ifade ediyor. Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü'nün düzenlediği bilgilendirme toplantılarıyla başvuru süreci ve sonrasında hiçbir problemle karşılaşmadığını söyleyen Onur Şen, Anadolu Üniversitesi'nin birbirinden iyi okullarla çok sayıda öğrenci değişim anlaşması yapması dolayısıyla okul tercihi yaparken hayli zorlandıklarının altını çiziyor.

Yerleştiği üniversitede çeşitli çalışmalarla Türkiye'yi ve Anadolu Üniversitesi'ni elinden geldiğince iyi tanıtmaya çalıştığını belirten Şen, farklı kültürleri tanımının da kendisine çok büyük bir kültürel zenginlik kazandırdığını ifade ediyor. Yabancı dilini geliştirmek istemesinin, programa katılma kararı almasındaki en büyük etken olduğunu belirten Onur Şen, Bel-

çika'nın İngilizce konuşma oranı en yüksek Avrupa ülkelerinden biri olması dolayısıyla hedefini gerçekleştirebildiğini dile getiriyor ve ayrıca okulunun verdiği eğitimden de çok memnun olduğunu söylüyor. Programa katılmayı düşünen öğrencilerin verecekleri en kritik kararın okul tercihi olduğunu kaydeden Şen, okulun eğitim dilinin İngilizce olmasına dikkat etmeleri gerektiğini söylüyor ve kalacak yeri önceden ayarlanmış olmanın öne-

mini de vurguluyor.

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne Almanya'dan gelen 2. sınıf öğrencisi Jonas Klein ise Anadolu Üniversitesi'nin, Almanya'daki üniversitesinden çok daha büyük olduğunu ve bu özelliğini çok sevdiğini belirtiyor. Anadolu Üniversitesi Erasmus Koordinatörlüğü'nün kendisine sunduğu ev arkadaşlığı sistemiyle bir Türk öğrencinin evine yerleştiğini ve bu sayede kültüre alışma süreci-

ni en kısa sürede atlattığını belirten Klein, koordinatörlüğün öğrencilere her konuda yardımcı olduğunu ifade ediyor. Anadolu Üniversitesi'nde aldığı eğitimin yanı sıra Eskişehir'deki sosyal hayatından da çok memnun olduğunu dile getiren Jonas Klein, Almanya'ya döndüğünde Erasmus Öğrenci Değişim Programı'na katılmak isteyen herkese Eskişehir'i ve Anadolu Üniversitesi'ni tavsiye edeceğini söylüyor. ■

Kazakistan ve Türkiye dostluğu müzikle pekiştirildi

Eskişehir İl Valiliği ve Türksoy (Türk Kültür ve Sanatları Ortak Yönetimi) tarafından ortaklaşa gerçekleştirilen Karagandı Tattimbet Kazak Halk Müziği Orkestrası eşliğinde "Kazakistan ve Türkiye Dostluğu Konseri", Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi Opera ve Bale Salonu'nda seyircilerle buluştu.

Kazakistan'ın ünlü sanatçısı Bibigül Tölegenova'nın da sahne aldığı konserde, Kazakistan Türkiye Büyükelçisi Canseyit Tüymebayev, Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna, Türksoy Genel Sekreteri Düsen Kaseinov, Karagandı Vali Danışmanı Rımbala Omarbekova, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Hasan Gönen ve Eskişehir İl Emniyet Müdürü Mustafa Şahin de izleyiciler arasında yer aldı.

Karagandı ve Eskişehir, iki kardeş şehir

Konser öncesi yapılan açılış konuşmalarında Karagandı İl Kültür Arşiv ve Belgelendirme İşlemleri Müdürü Erkebulan Agimbayev Türkiye'de olmaktan duyduğu mutluluğu, "Güzel bir orkestra ve sanatçılarla birlikte Türkiye'de bulunuyoruz ve kardeş-

lerimize kavuşmaktayız. Tarihi zenginliklerle dolu bu ülkede bulunmamız bizim için gerçekten büyük bir sevinçtir." sözleriyle anlattı. Konuşmasında iki şehrin kardeşliğinden bahseden Agimbayev, iki devlet arasındaki kültür ve sanat dünyasının her zaman gelişmesini, dostluk ve kardeşliğin güçlenmesini, birlik ve beraberliğin daha çok pekişmesini dileyerek konuşmasını sonlandırdı.

Türksoy Genel Sekreteri Düsen Kaseinov da iki şehir arasındaki kardeşlik duygusuna vurgu yaparak, "Kültür ve sanat dünyasının sınırları yoktur. Bütün kültürler birleştiğinde dostluk ve kardeşlik bağları daha çok güçleniyor. Bugünkü etkinliğimiz Karagandı eyaleti ve Eskişehir arasındaki kardeşliğin neticesi ve meyvesidir. Asırlardır var olan bu samimi ilişkilerin sayesinde böyle etkinlikler hep gerçekleşecektir." dedi.

Kazakistan'ın ünlü şairi Abay Kunanbayulı'nın bir şiirinden alıntı yaparak sözlerine başlayan Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna, "Türk dünyasının dilinden yükselen şiirler, şarkılar, türküler aynı derin manayı taşıyor. Bu yönüyle insanları dilinden, dininden, Milliyetinden dolayı değil; yaratandan ötürü seven

yüksek medeniyetimizin, bu değerlerine dünyanın ihtiyacı vardır." sözleriyle Türk dünyasının dilde, fikirde, işte ve gönülde bir ve beraber olurken diğer taraftan da çeşitli vasıtalarla ve vesilelerle dünya barışına da katkı sunmaya devam ettiğini belirtti. Ayrıca Vali Güngör Azim Tuna, Türk dünyası birliğinin çalışmalarını devam ederken böyle bir konsere ev sahipliği yapmanın da çok sevindirici olduğunu kaydetti.

Konserin ardından sanatçılara ve devlet adamlarına hediye ve çiçek takdim edildi. Vali Güngör Azim Tuna'ya Kazakistan geleneksel kostümü kaftan ve kalpağın giydirilmesiyle etkinlik sonlandırıldı.

Eskişehir Valiliği ve Türksoy iş birliği ile Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi Opera ve Bale Salonu'nda bir dostluk konseri vermek için Eskişehir'e gelen "Karagandı Tattimbet Kazak Halk Orkestrası", Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan'ı da Anadolu Üniversitesi Rektörlük Ofisi'nde ziyaret etti.

Ziyarete; Karagandı Eyaleti Valiliği yetkililerinden Tatiyana

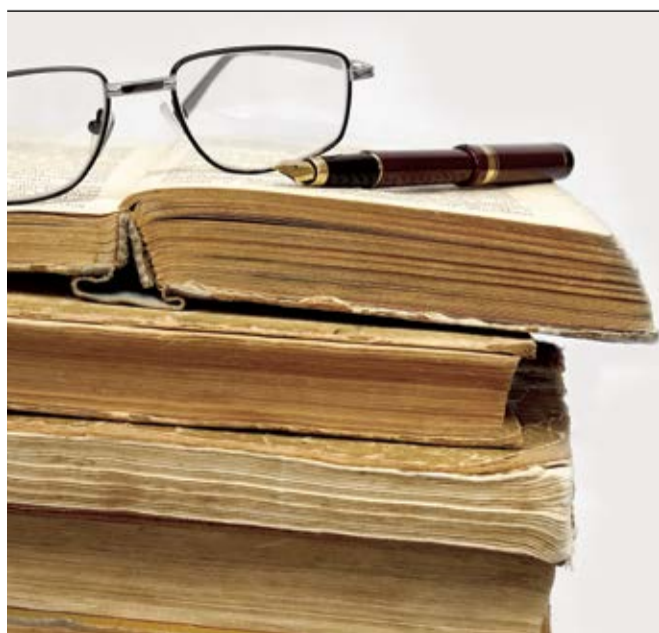
Ablayeva, Erkebulan Agimbayev, Rımbala Omarbekova, Talgat İdrisov, Erbolat Asilov, Tokmirza İntikov, Saule Kabiyeva, Nurcan Tezekbayev, Ulan Saduakasov, Nurım Abdıkalkov, Arman Toksanbayev ve Aybek Yasenov katıldı.

"Maden, inşaat, makine, enerji mühendisliği ve ulaştırmacılık gibi bölümlerde lisans ve yüksek lisans eğitimleri veriyoruz." diyen Karagandı Devlet Teknik Üniversitesi Dekanı Tokmirzabey İntikov şöyle konuştu: "Bu ziyaretteki en büyük amacımız Anadolu Üniversitesi'nin benzer bölümlerinin eğitim sistemlerini incelemek ve eğer mümkünse bir öğrenci de-

şimi projesi yapmak. Ayrıca eğitim ve bilim alanlarında rektör yardımcılarıyla da görüşüp daha detaylı çalışmalar yapmak istiyoruz.

Karagandı Eyaleti Valiliği heyetine Anadolu Üniversitesi hakkında tanıtıcı bilgiler veren Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, heyete istedikleri bütün fakülteleri ziyaret edebileceklerini ve fakülte dekanları ile görüşebileceklerini belirtti. Mevcut programlar çerçevesinde öğrenci değişimi yaptıklarını da ifade eden Prof. Dr. Gündoğan, "Heyetinizle uygun şartlar altında bu çalışmaları devam ettirmekten mutluluk duyuyoruz." diyerek sözlerini noktaladı. ■

Haber: İşıl AKIN, M. Sezer KIZILATEŞ

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü öğrencilerinden büyük başarı

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü öğrencileri Mesut Türk, Hatice Özbaş, Borhan Uddin Rabu, Emircan Özdemir ve Mehmet Yaşar Google'ın her yıl düzenlenen Google Adwords ve Google+ kullanıp online pazarlama kampanyası geliştirme konusunda öğrencilerin tecrübe kazanmasını hedeflediği Google Online Marketing Yarışması'nda (GOMC) yarı finale çıktı.

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. F. Zeynep Özata

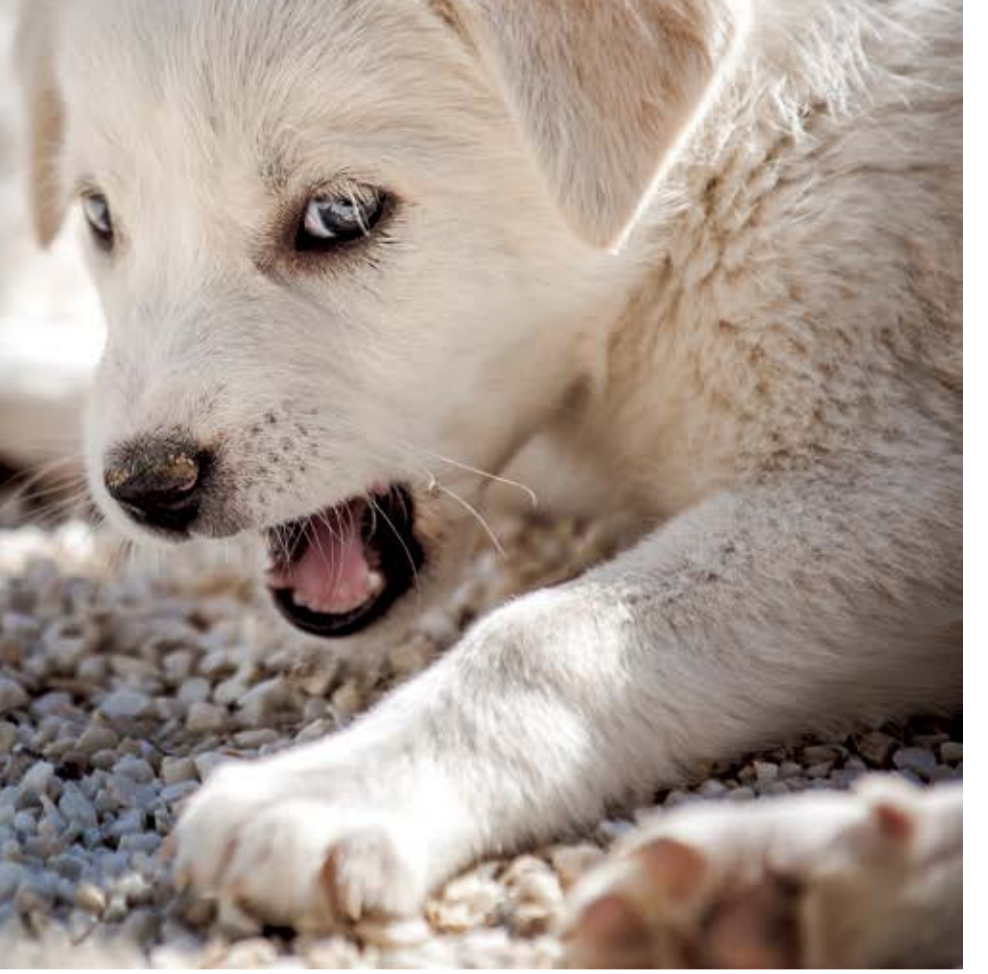
liderliğindeki Anadolu Üniversitesi ekibi, Adwords Business kategorisinde Orta Doğu ve Afrika Bölgesi'nden katılan 104 ekip arasından 12. ve Türkiye'den katılan 8 ekip arasından da 3. olarak 22 yarı finalist arasında yerlerini aldı. Yarışmaya bu yıl toplam 64 ülkeden 2521 takım katıldı.

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Pazarlama Yüksek Lisans Programı'nda yürütülmekte olan Dijital Pazarlama ve Sosyal Medya dersi kapsamında bir araya gelerek yarışmaya katılan

Mesut Türk, Hatice Özbaş, Borhan Uddin Rabu, Emircan Özdemir ve Mehmet Yaşar Google sertifikalarını düzenlenen törenle Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Kemal Yıldırım'ın elinden aldı. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Kemal Yıldırım öğrencilerin kazandığı başarıyı, derslerin yaşama dokunması ilkesinin hayata geçmesini sağlayan az sayıdaki örnekten biri olarak nitelendirerek bu türden örneklerin artmasını desteklediklerini ifade etti. ■

Haber: Erdem ÖZTÜRK

ESKİŞEHİR'İN BEYAZ İNCİSİ AKBAŞ KÖPEKLERİ

Gökhan AKKURT

Türkiye'deki yerli ırklar arasında önemli bir yere sahip olan ve özellikle son yıllarda ünü sınırları aşan akbaş çoban köpekleri, Eskişehir'in yükselen değeri olarak dikkat çekmeye devam ediyor. Sahip olduğu özellikler sayesinde ender türler arasında yer alma başarısı gösteren akbaş ırkının devamlılığına yönelik çalışmalar, Sivrihisar Akbaş Çoban Köpeği Irkını Araştırma Koruma Geliştirme Tanıtma ve Yaygınlaştırma Derneği tarafından bilinçli bir şekilde sürdürülüyor.

Türkiye'ye özgü bir tür olan akbaş çoban köpeklerine, ülkemizde yoğun olarak Eskişehir ve Kütahya bölgelerinde rastlanıyor. Sürü köpekleri arasında önemli bir tür olarak dikkat çeken akbaşların kökeni Orta Asya'ya kadar uzanıyor. Tarihte, Karatatar Türkmenleri tarafından bu bölgeye getirildikleri düşünülen akbaşların, sonrasında ise Oğuz Türkleri aracılığıyla melezleştirilerek iklim şartlarına uyum sağlayacak hâle getirildiği belirtiliyor. Göçebe kavimler sayesinde Anadolu'da varlıklarını sürdürdükleri tahmin edilen akbaşların, hayvancılıkla uğraşan yarı göçebe topluluklarla birlikte gezgin bir yaşam tarzı benimsedikleri ifade ediliyor. Ortaya çıkışlarına ilişkin yapılan araştırmalar ise bu türün kökenin 3000 yıl öncesine kadar uzandığını gösteriyor. Atalarının diğer çoban köpekleri olduğu varsayılan

akbaşlar, sahip olduğu koruyucu özellikleri sayesinde günden güne önemini artırıyor.

Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinde yoğun bir şekilde bulunan akbaş ırkının korunmasına ve sürdürülmesine yönelik çalışmalar, 2009'dan bu yana Sivrihisar Akbaş Çoban Köpeği Irkını Araştırma Koruma Geliştirme Tanıtma ve Yaygınlaştırma Derneği tarafından yürütülüyor. Temelleri kısa bir süre önce atılmasına rağmen çalışmalarını başarıyla sürdüren dernek, "Birleşmiş Milletler Küresel Çevre Fonu Biyolojik Canlılığın Korunması" kapsamında hazırlanmış olan "Eskişehir İli Sivrihisar İlçesi Akbaş Irkını Koruma ve Dejenerasyonunu Koruma Projesi"nin yürürlüğe girmesiyle birlikte 2009 yılında faaliyetlerine başlar. Karacabey Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nden (TİGEM) getirilen safkan damızlık akbaşlarla birlikte başlatılan ırkı korumaya yönelik çalışmalar kapsamında, bu özel ırkın ait olduğu coğrafyada asimilasyonunun önlenmesi ve neslin devamlılığının sağlanması amaçlanır. Tarım İlçe Müdürü ve Sivrihisar Akbaş Çoban Köpeği Irkını Araştırma Koruma Geliştirme Tanıtma ve Yaygınlaştırma Derneği Başkanı Erhan Ulutürk, ırka dair bilinmeyenleri ve son yıllarda akbaşlara yönelişin nedenlerine ilişkin detayları okurlarımızla paylaştı.

Akbaşlar üstün özellikleriyle dikkat çekiyor

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde az sayıda da olsa akbaş türüne rastlandığına ancak yoğunlukla Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinde bulduklarına dikkat çeken Erhan Ulutürk, çoban köpekleri arasında yer alan bu türün Sivrihisar ile anılan bir ırk olduğunu dile getiriyor. "Nasıl kangal çoban köpekleri Sivas bölgesiyle anılan bir türse Akbaşlar için de Sivrihisar öyledir." diyen Ulutürk, ırkın özelliklerine ilişkin ise şu bilgileri aktarıyor: "Akbaş çoban

köpekleri gerek toprak yapısı gerekse renklerinden dolayı rahatlıkla ayırt edilebilir. Bölgemizdeki merinos cinsi koyunlar gibi akbaşlar da beyaz ırktandır. Bundan dolayı da bu iki durum arasında bir bağlantı olduğu düşünülüyor. Renk özelliklerinin dışında bekçi özellikleriyle de diğer türler arasında ön plana çıkan akbaşlar, şüpheli ve iklim şartlarına en çok uyum sağlayabilen ırk olması açısından da önem taşıyor. Bütün bu özelliklerine rağmen akbaşların sayıları bölgemizde oldukça azdır. Bunun sebebi ise sürü sahiplerinin uluslararası anlamda daha tanınır olan kangallara yönelmeleridir. Köpeklerimiz bundan dolayı zamanla melezleşmiş ve asimile olmuşlardır. Bu durum da zaman içerisinde ırktaki sayıda ciddi bir düşüşün yaşanmasına neden olmuştur."

Akbaşların Sivrihisar'dan Amerika'ya uzanan yolculuğu

Amerika Birleşik Devletleri'nden askeri ateşe David Nelson tarafından özel bir tür olduğunun fark edilmesi üzerine 1970'lerde Amerika'ya götürülen akbaşlar, bu sayede Türkiye'den önce yurt dışında tanınır hâle gelir. Sonraki yıllarda da Amerika'da bu alana yönelik projeler devam eder ve 1987 yılında David Nelson tarafından "Akbash Dogs International" derneği kurulur. Amerika'nın o yıllarda kendilerine ait bir sürü köpeği türünün olmaması bu ırkın tercih edilmesinde ve bu alana ait çalışmaların yürütülmesinde etkili olur. Yurt dışında yaşanan bu gelişmeler zaman içerisinde akbaş sahiplerinin dikkatini çeker ve bu özel ırk geç de olsa hak ettiği değeri yıllar sonra ait topraklarda bulur. Beyaz kangallar olarak bilinen akbaşların, 1996 yılında Konya'da düzenlenen Uluslararası Türk Çoban Köpekleri Sempozyumu'nda farklı bir ırk olduğu belirtilir. Ülkemizde akbaş ırkının korunmasına yönelik ilk ciddi adımların ise yaklaşık 30 yıl önce Bursa Karacabey'de, TİGEM tarafından atıldığı görülür. Zaman içerisinde akademik

“
Türkiye'ye özgü bir tür olan akbaş çoban köpeklerine, ülkemizde yoğun olarak Eskişehir ve Kütahya bölgelerinde rastlanıyor.
”

çalışmalara da konu olan akbaşlar için Selçuk Üniversitesi bünyesinde bir akbaş çiftliği kurulur ve burada tez çalışması kapsamında ırk üzerinde araştırmalar yapılır. Yakın döneme gelindiğinde ise Birleşmiş Milletlerin de desteğiyle, 2009 yılında Sivrihisar Akbaş Çoban Köpeği Irkını Araştırma Koruma Geliştirme Tanıtma ve Yaygınlaştırma Derneği hayata geçirilir. Dernek, öncelikli olarak aynı yıl içerisinde akbaş çiftliğini Sivrihisar'a kazandırır. Aradan geçen 5 yıllık süreç içerisinde derneğin çalışmaları neticesinde akbaş ırkı olması gereken seviyeye getirilir. Sivrihisar'da kurulan çiftlik sayesinde her yıl 70-80 civarında olmak üzere 5 yıllık süreç içerisinde 400'e yakın akbaş yavrusunun satışı gerçekleştirilir. Sayıları önceki yıllarda bölgede oldukça az olan akbaş sayılarının 2014 yılı itibarıyla 2 bine ulaştığı tahmin ediliyor.

Akbaşlar sahiplerini bekliyor

Sivrihisar'da bulunan akbaş çiftliğini ziyarete gelen kişilere köpek sevgisini aşlamaya çalıştıklarını belirten Erhan Ulutürk, bunun yanı sıra buradaki yavruları sahiplendirdiklerini ve sahiplendirirken de ne gibi kriterlere dikkat edilmesi gerektiğini ise şu şekilde dile getiriyor: "Buradaki yavruları sahiplenmek isteyenlere öncelikli olarak sahiplenme sebeplerini soruyoruz. Sahiplenmelerin ardından ise bakacakları yerin koşullarına ilişkin bilgiler verip uyarılarda bulunuyoruz. Özellikle akbaşların apartman ortamında bakılamayacak bir tür olduğunu söylüyoruz. Bu ırkın bekçi özelliklerinden dolayı çiftlik, bahçe ve iş yeri tarzı yerlerin güvenliğinde tercih edildiğini belirtiyoruz. Ayrıca akbaşların sayılarındaki azlık nedeniyle de tek alınmalarından ziyade erkek ve dişi olmak üzere çift alınmalarını öneriyoruz. Bu sayede ileriki dönemlerde bir üretimin gerçekleştirilebileceği tavsiyesinde bulunuyoruz. Bu uyarılarımızın ardından da sahiplenme talebinde bulunan kişilerin önceden kayıtlarını alıyoruz. Yavrutlama dönemlerinde de başvuruda bulunan kişilere haber veriyoruz. Sonrasında buraya gelecek kendileri için uygun olan yavruyu seçebiliyorlar. Sahiplendirme işlemi karşılığında ise çiftliğimizin masraflarını karşılayabilmek adına akbaş sahiplerinden bağış karşılığında belli bir ücret alıyoruz."

Sivrihisar daha modern bir tesise kavuşmayı hedefliyor

Sivrihisar akbaş çiftliğine ilişkin ileriki yıllardaki hedeflerinden de bahseden Ulutürk, "Sahiplendirme sistemimizde değişikliğe giderek ileriki yıllarda açık artırma usulüne dayalı bir sahiplendirme sistemini hayata geçirmeyi planlıyoruz. Bunun dışında sahiplendirdiğimiz akbaşların takibini yapabilmek için çipli bir takip sistemi kurmayı düşünüyoruz ancak maliyetli bir sistem olduğu için şu aşamadaki projelerimiz arasında yer almıyor. İlk etaptaki hedeflerimiz doğrul-

tusunda ırkın korunmasını, doğal seçilimini, yetiştirilmesini ve tanıtılmasını gerçekleştirdik. Sonraki hedeflerimiz arasında ise hayvanların kayıt ve takip sistemi ile açık artırma usulüne dayalı sahiplendirilmesi gibi projeler yer alıyor." diyor.

Akbaş ırkını korumaya yönelik olarak ilk aşamada amatör adımlar attıklarına ancak bundan sonrası için ise profesyonel adımlar atmaya hazırlandıklarına değinen Erhan Ulutürk, konuyla ilgili olarak şunları söylüyor: "Kısa bir süre içerisinde Sivrihisar'ı modern bir tesise kavuşturmayı planlıyoruz. Bunun için de hemen eksiklerimizi tamamlayarak profesyonelliğe yükselmeliyiz. Artık amatörde olmamızın bir anlamı yok. Şu anda çiftliğimizdeki faaliyetlerimizi hizmet alımı şeklinde gerçekleştiriyoruz ancak buna rağmen çalışmalarımız süreklilik arz etmiyor. Mesela, sürekli olarak veterinerlik hizmeti verebileceğimiz bir sistemimiz yok. Sadece belli dönemlerde ihtiyaç halinde veteriner hekimlerden destek alıyoruz. Biz bu yüzden böyle bir sistemi çiftlik bünyesinde oluşturmayı hedefliyoruz. Çiftliğimizde daimi bir bakıcımız bulunuyor ve bakıcımız sayesinde de hayvanların bakım ile beslenme işlemleri gerçekleştiriliyor. Burada, 24 saat esasına göre mümkün olduğunca hizmet vermeye çalışıyoruz ancak bu hizmet tamamen görevimizin fedakârlığı sayesinde gerçekleştirilebiliyor. Kendisi burada kalıyor ve bu şekilde sistem yürütülüyor. Aslında burada ikinci bir görevlinin daha bulunması gerekiyor. Bu eksikliklerimizi kısa bir süre içerisinde gidermeyi hedefliyoruz."

Yeni projeler hayata geçirilmeyi bekliyor

Akbaş ırkının korunmasına yönelik projelerin hayata geçirilmesi esnasında halkın tepkisiyle karşılaştıklarına da dikkat çeken Ulutürk, akbaşların tanınırlığının artması ve Sivrihisar'ın bu özelliğiyle ön plana çıkması sebebiyle zamanla halkın da bakış açılarının olumlu yönde değiştiğini belirt-

yor. Yaşanan bu olumlu gelişmeler sayesinde akbaşların seneler sonra hak ettiği değere kavuştuğunu ve bu durumun da kendilerini mutlu ettiğini dile getiren Erhan Ulutürk, sözlerini şu şekilde sürdürüyor: "Bizim yıllardır bu topraklarda akbaş kullanan yetiştiricilerimiz var. Akbaş çiftliğini kurmamızın ardından ise bölgedeki yetiştiricilerimizin yardımlarını aldık. Irkın özelliklerini koruyan akbaşlarımızın tespitlerini bu kişiler aracılığıyla gerçekleştirdik. Irkın değerini

gerçekten bilen kişilerin olduğunu görmek bizi mutlu etti. Bu gelişmelerin yanı sıra derneğin hayata geçirildiği ilk yıllarda akbaşların tanıtılmasına yönelik faaliyetlerimiz de oldu. Eskişehir İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Eskişehir Valiliği, Sivrihisar Kaymakamlığı ve Sivrihisar Belediyesi ile birlikte ortaklaşa seminerler düzenledik. Dernek olarak ayrıca 3 yıl boyunca üstün akbaş ırkının tespit edildiği yarışmalar gerçekleştirdik. Son iki yıldır ise maddi yetersizlikler

nedeniyle bu yarışmaları düzenleyemiyoruz. Gerçekleştirdiğimiz bu yarışmalara Sivrihisar'ın yanı sıra Türkiye'nin pek çok ilinden katılımlar gerçekleşti. Hâlâ bu yarışmaların düzenlenmesi yönünde talepler alıyoruz. Umarım önümüzdeki yıllardan itibaren bu yarışmaları geleneksel hâle getireceğiz." ▀

Kaynak:
<http://www.guvenislamoglu.com>
<http://sivrihisar.web.tr>
<http://tr.wikipedia.org>, <http://www.akbashdogsinternational.com>

“Yavruları sahiplenmek isteyenlere öncelikli olarak sahiplenme sebepleri soruluyor. Sahiplenmelerin ardından ise bakacakları yerin koşullarına ilişkin bilgiler verip uyarılarda bulunuluyor.”

Gülçin SAKARYA

Geçmiş çok eskilere dayanan karikatür, günümüzde de dünyanın neredeyse her yerinde büyük bir ilgi gören dergiler veya kitaplar hâlinde satılan bir sanat dalı olarak varlığını sürdürüyor. Çizildiği ülkelerdeki insan ilişkilerini, toplumsal olayları mizahi ve abartılı bir şekilde ele alan bu çizim sanatında, herkes kendinden bir şey bulabiliyor. Türkiye’de de uzun yıllardır varlığını sürdüren karikatürde, pek çok başarılı isim çizimleriyle bizleri güldürüyor, düşündürüyor. Türkiye’deki başarılı karikatür çizerlerinin başında gelen çocukluğundan bu yana karikatürle iç içe olan biri Deniz Kestane. İş konusunda farklı deneyimleri olduğunu belirten Kestane, çeşitli reklam ajanslarında storyboard ve illüstrasyonlar, sonraları Sabah Gazetesi’nin ‘Çizgi Dünyası’ sayfasında karikatür çizimi gibi pek çok işte çalıştı. Ardından 2006 yılında Kemik Dergisi’nde çalışmaya başladı ve kısa bir süre sonra da Lombak ve Penguen Dergileri’nde çizmeye devam etti. 2008 yılından beri Gırgır Dergisi’nin arka sayfasında çizimlerine devam ediyor. Başarılı çizimleriyle dikkat çeken Deniz Kestane ile kendisinin karikatüre doğru şekil alan meslek hayatını konuştuk.

“Çizdiklerimin karikatür olduğunu anlamam yıllar sürdü”

Karikatüre nasıl başladınız?

3-4 yaşlarımda gazetelerin kenar boşluklarına bir şeyler çiziyordum. Çizdiklerimin karikatür

olduğunu anlamam yıllar sürdü. Sonra dergilerin amatör sayfaları falan derken olaylar gelişti.

Karikatür son yıllarda neden bu kadar ön plana çıktı?

Sanırım sosyal medyada rahatça okuyup paylaşıldığı için karikatür, geçmişe nazaran daha geniş kitlelere ulaşıp ön plana çıkmaya başladı. Bu sebepten daha çok kişi ile etkileşime girmenin olumlu bir tarafı olsa da sosyal medya dergilerin ayakta kalmasını ciddi derecede olumsuz etkiliyor.

“Karikatür yaşayan ve dinamik bir sanat”

Dünden bugüne karikatürün gelişimini nasıl buluyorsunuz?

Karikatür yaşayan ve dinamik bir sanat. Karikatür toplumun dinamikleriyle iç içe geliyor ya da geriliyor ve 10’ar yıllık periyotlar hâlinde kabuk değiştiriyor. Örneğin, 90’lı yıllarda karikatürlerde tüketim toplumuna isyan eden halkın değişimini ve kabuk değiştirmeyi yansıtan sert karikatürler ya da müstehcenlik vardı. 2000’lerdeki karikatür ise yerini tamamen naif ve gündelik hayatın küçük detaylarına bıraktı. Gelecek yıllarda karikatür dünyasını neler beklediğini bugünden öngörmek oldukça zor. Bu heyecanlı değişimi okurlarla birlikte çizerler de yaşayarak öğrenecek.

Karikatürü nasıl oluşturuyorsunuz? Birden mi buluyorsunuz, yoksa bir konu hakkında kafa mı yoruyorsunuz?

Her karikatüristin farklı metodları var. Bir günde üreten de var, benim gibi zamana yayılan da. Ben, bütün hafta zevkle karikatürlerimde kullanabileceğim argümanları

“

Karikatür yaşayan ve dinamik bir sanat. Karikatür toplumun dinamikleriyle iç içe geliyor ya da geriliyor.

”

belirliyorum. Elimdekileri, cuma günleri karikatür esprisi olabilecek şekilde tasarlıyorum. Cumartesi ve pazar gününe ise çizip renklendirmek kalıyor. Kısacası karikatürlerimi böyle oluşturuyorum.

Ne tür karikatürler çizmekten hoşlanıyorsunuz? Siyasi, gündelik hayat, kadın-erkek ilişkileri gibi?

Yaklaşık 6,5 yıldır Gırgır Dergisi’nin arka kapağını çiziyorum. Gırgır’daki köşemde gündelik hayatta herkesin başından geçebilecek, okuyucunun kendisinden bir şeyler bulabileceği durum komedilerini çizmeye çalışıyorum. Bunun içerisinde kadın-erkek ilişkileri de yer alıyor, evlilik ve yalnızlık da. Hatta ölüm gibi ciddi konular da. Zaman içerisinde okuyucularla iyi bir tempo yakaladık. Böylelikle çizimlerimden olumlu geri dönüşler olarak yoluma tam gaz devam ediyorum. Ayrıca derginin gündem sayfalarında ve daha önceki gazete tecrübelerimde siyasi karikatürler de çizdim.

“Karikatürlerim kişiliğimden izler taşıyor”

Karikatürleriniz sizin kişiliğinizi yansıtıyor mu?

Elbette kişiliğimden izler taşıyor. Çünkü önce güldüğüm, çizmeye değer bulduğum ve okurlarla paylaşmak istediğim şeyleri çiziyorum. Fakat karikatürlerimdeki içerikler beni anlatıyor demem yanlış olur. En nihayetinde profesyonelim.

Karikatür çizerken sansüre uğruyor musunuz?

Gırgır editörleri, birlikte çalıştığımız bu uzun zaman süresince bana hiçbir editöryel müdahalede bulunmadı. Bunun sevinci ve mutluluğuyla, hazırladığım içeriklerde daha dikkatli oluyorum. Kişileri rencide etmeyen ve etik dışına çıkmayan şeyler üretmek bu güvene layık olmaya çalışıyorum.

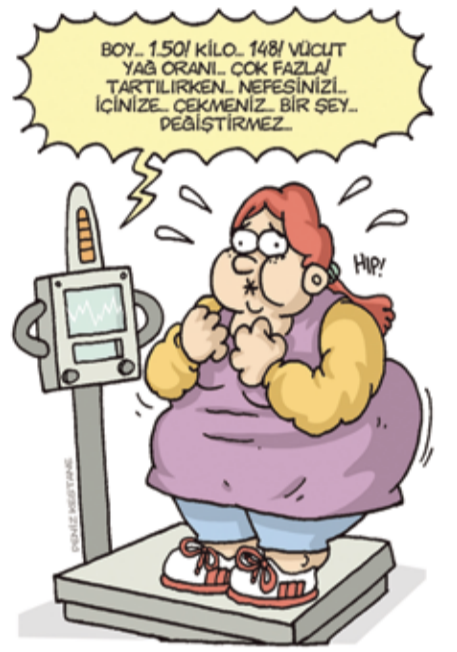
“Mesaj verme gibi bir kaygım olmadı”

Karikatürlerinizde eğlendirmeyi mi amaçlıyorsunuz, yoksa alttan mesaj veriyor musunuz?

Kesinlikle eğlendirmeyi. Hiç mesaj verme gibi bir kaygım olmadı. Okuyucularım gülsün, eğlen sin, iyi vakit geçirsün. İşte o zaman karikatürlerim amacına ulaşmış olur.

Türkiye’de karikatür olması gerektiği yerde mi?

Ülkemizde karikatür, okuyucusu tarafından sevilen ve kıymet gösterilen bir sanat dalı. Bu biz mizahçılar açısından oldukça tatmin edici. Ancak geçmişten bu yana, bunca ilginin dergi tirajlarına yansımaması da oldukça düşündürücü

bir paradoks.

Karikatürün geleceği hakkında bir düşünceniz var mı?

Karikatürün geleceği konusunda bir endişem yok. Bizim gibi duygulara önem veren toplumlarda duygu, düşünce ve hislerinin paylaşıldığı ortaklaşa gülüp toplumsal muhalefet edilebilen interaktif bir sanat dalının, uzun süreler rağbet göreceğini düşünüyorum. Karikatürün geleceği ile ilgili öngörüm, basılı medyadan yavaşça uzaklaşıp çağın trendi dijitalle doğru ilerleyeceğidir. Dijitalin avantajları ile birlikte karikatür, okuyucularına daha da eğlenceli bir dünyanın kapıları açılacaktır.

Gelecek projeleriniz arasında neler var?

Üzerinde çalıştığım iki kitabım var. Biri yazı, diğeri ise karikatürlerimden oluşan bir albüm. Bunun dışında dijitalle ilgili uzun süredir üzerinde çalıştığım başka bir projem daha var. ■

Kaynak: <http://www.denizkestane.com/2014/>

Gülçin SAKARYA

Sürekli bir yenilik ve dönüşüm içerisinde olan sanat, insanların yaşamındaki her şeyde hayat buluyor. Doğadaki pek çok şeyin sanata dönüştüğü bir dünyada, ana maddesi ağaçtan olan sanat eserlerinin varlığı da çok eski zamanlara dayanıyor. Çeşitli eserlerde kullanım alanı oldukça geniş olan tahtalar "ahşap sanatı"nın da ana maddesini oluşturuyor. Ahşap sanatının geçmişten günümüze çok farklı türleri yapılıyor. Bu işi aşk ile yapanlar ister oyma tekniğini ister yakma tekniğini kullanırsın, her şekilde ortaya bir sanat eseri çıkarıyorlar. Tarihi çok eskilere dayanan yetenekli ellerde hayat bulan ahşap oyma sanatı, Türklerin Orta Asya'ya gelmelerinden bu yana varlığını sürdürüyor. Öyle ki ahşap sanatının Osmanlı zamanında en yüksek seviyesine ulaştığı da kaynaklar arasında yer alıyor. Ahşap sanatı; Minberler, rahleler, tavanlar, kapılar, pencereler, oyma bezemeleri, mezar taşları, çeşmeler, gelinlik sandıkları, gömme dolap kapıları, lamba iskemleleri ve kral tahtlarında yüzyıllar boyunca kullanılmıştır.

Peki ahşaptan yapılan diğer tüm sanatları ve gündelik hayatta kullanılan eşyaları bir kenara bırakıp, bu materyalden yap-boz yapıldığını duymuş muydunuz? Kiminin işleyerek eşya yapımında kullandığı, kiminin ise oyarak motifler çıkardığı, kiminin de yakarak süs eşyaları yaptığı ve yüzyıllardır süregelen bu sanatı Eskişehir'de farklı bir taraftan görüyoruz. Görenlerin hayran kaldığı, ahşaptan yap-

AHŞAPTAN YAP-BOZ YAPILDIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ?

boz yaparak sanatını icra eden ve Odunpazarı Külliyesi'nin önünde belki de en ilgi çeken tezgâhın sahibi Mehmet Dünder ile ahşaptan yap-boz yapımının inceliklerini konuştuk. 5 yıldır ahşap yap-bozlar yapan Dünder, ilk olarak mobilya dükkânlarında ahşabın üzerine fotoğraf yapıştıran ahşap çalışmalarına başlamış.

Yurt dışında 3-5 parça olarak gördüğü ahşap yap-bozları arttırmaya çalışmış ve başarmış. En çok parçalı olan yap-bozu 30 parçadan

oluşuyor. Yaptığı yap-bozlar 7'den 70'e herkese hitap ediyor. Hem çocuklar için oyuncak hem de dekorasyon amaçlı kullanılan bu ahşaplar, yap-boz hâline bürünmüşken insanların dikkatini fazlasıyla çekiyor. Dünder çoğunlukla hayvan figürleri, otomobil, motosiklet, enstrüman yapıyor ve aslında insanların ondan istediği her şeyi yapabileceğini söylüyor. Zanaatkar, her gün eserlerine bir yenisini katıyor, yeni fikirler üretip insanlara sunuyor. Ahşap Yap-Bozlar Nasıl

Yapılıyor? Ağaç seçim aşamasının büyük bir öneme sahip olduğu bu çalışmalarda kayın ve sapelli gibi sağlam, dokulu, güzel ağaçlar kullanılıyor. İşlemesi zor olan bu ağaç türleri, daha kaliteli ve dayanıklı olduğu için tercih ediliyor. Mehmet Dünder, yap-bozlarında kullandığı ağaçları Bursa'dan, İnegöl'den, İstanbul'dan temin ettikten sonra her ağacı bir sanat eserine dönüştürüyor. Ahşap yap-bozların yapımında kıl testere yani saç teli kalınlığında olan bir testere kullanıyor. Bu işi

yaparken fazlasıyla dikkatli olmak gerekiyor. Ortaya çıkan figürler için çok detaylı ve ince bir işçilik gerekiyor. Tahtadan yap-boz yapmak için aynı zamanda resim yapmaya olan ilgi de avantaj sağlıyor. Neden mi? Ağaçların üzerine yapılacak figürlerin resmi çizilip sonrasında kıl testereyle kesiliyor. "Benim ustam yok. Bunları yapabilmem 45 yıldır sanatla uğraşmama olmandır." diyen Dünder, bir yap-boz üzerinde bazen kısa bir süre, bazense 2 gün uğraştığını belirtiyor.

Dünder, yaptığı işleri beğenen insanların genellikle eğitilmiş kişiler olduğunu söylüyor. Standına gelen insanlardan "Sanatın kendini gösteriyor." iltifatlarını almak, onu çok mutlu ediyor. Dünder, "Odunpazarı asıl ahşap sanatının icra edilmesi için tam olarak ortama uygun bir yer. İnsanlar da benim yaptıklarımı görsün yapsın istiyorum. 'Bunu Odunpazarı'ndan mı aldın?' demeli insanlar. Buraya özgü bir şey olsa çok güzel olurdu." diyor. Kendini bir sokak sanatçısı olarak tanımlayan Dünder, gelecekte de yaptığı işin devam etmesini istiyor.

Hayatımızın içerisinde büyük bir paya sahip olan ahşaplar, geçmişten günümüze birçok sanat eseri ve eşya ile hayat bulup karımıza çıkıyor. İstenilen pek çok şekilde giren ahşapların büyüdü dünyası elbette bunlarla sınırlı değil ancak şimdilerde ahşaptan yapılan yap-bozlar insanlar tarafından büyük bir ilgi görüyor. Siz de ya çocuğunuz için oyuncak ya da evinizde bir aksesuar olarak ahşap yap-boz satın almak istemez misiniz? ▀

Kaynakça

<http://www.anadoluhaber.com.tr/2010/02/makaleler/sanat-eserine-donusturen-ahsap-yap-boz-oyuncaklari.aspx>
<http://www.fmrtrk.com.tr/2013/02/22/ahsap-sanati-hakkinda-bilgi.html>
<http://www.sanatkari.net/forum/oyuncak-ahsap-yap-boz-oyuncaklari-1234567890/>

Âyin-i Şerif doğduğu topraklarda icra edildi

Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı tarafından hazırlanan "Mevlânâ'yı Anma Gecesi ve Sema Gösterisi", Anadolu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi Opera ve Bale Salonu'nda gerçekleştirildi. Programa; Vali Yardımcısı Bekir Şahin Tütüncü, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Naci Gündoğan, Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcıları Prof. Dr. A. Savaş Kopalal, Prof. Dr. Aydın Aybar, Prof. Dr. Adnan Özcan, Prof. Dr. Yücel Güney, Prof. Dr. Zafer Asım Kaplancıklı, Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürü Hüseyin Aksoy, Anadolu Üniversitesi Senato ve Yönetim Kurulu üyeleri, Anadolu Üniversitesi öğretim üyeleri, Mevlânâ'nın 20. kuşaktan torunu Dr. Berna Çelebi Şener ve çok sayıda davetli katıldı.

T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı Konya Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu'nun sahne aldığı programda Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Müdürü Prof. Dr. Zeki Atkoşar'ın mahur makamındaki "Âyin-i Şerif"i icra edildi.

Programa konuşmacı olarak katılan Mevlânâ'nın 20. kuşaktan torunu Dr. Berna Çelebi Şener, Mevlevilikle ilgili açıklamalarda bulundu. Mevleviliğin çıkış noktasından itibaren bugün gelinen noktayı değerlendiren Şener, Mevleviliğin özel bir terminolojisi ve sembolik anlamları olduğunu dile getirdi.

1983 yılında Prof. Dr. Zeki Atkoşar tarafından bestelenmiş olan "Âyin-i Şerif", 1984 yılında yapılan bir âyin yarışmasında ödüllendirildi. İlk defa 24 Nisan 2013 tarihinde İstanbul Yenikapı

Mevlevihanesi'nde ikinci olarak da 14 Aralık 2013'de Konya'daki törenler sırasında icra edilen eserin üçüncü kez icrası ise doğduğu topraklar olan Eskişehir'de gerçekleştirildi. Mahur Mevlevi Âyin'i

icrası Konya Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu tarafından gerçekleştirilirken programda sırasıyla Na'at-ı Şerif (Buhurizade Mustafa İtri Efendi), Mahur Peşrevi, 4 bölümden oluşan selamlama, Son

Peşrev, Son Yürük Semai, Kuran-ı Kerim Tilaveti ve Dua bölümleri yer aldı. Semazenlerin gösterisi ise izleyicilere maneviyatı yüksek bir akşam yaşattı. ▀

Haber: Yasemin CANBOLAT, M. Ekrem CEYLAN

AZALT, YENİDEN KULLAN, GERİ DÖNÜŞTÜR

Ger dönuşüm ve atık yönetimi, her geçen gün daha fazla önem kazanıyor. Biz de katı atık yönetimi konusunu Anadolu Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Çevre Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi ve aynı zamanda Katı Atık Yönetimi Araştırma Grubu'nda (KAYAG) aktif olarak çalışmalarını sürdüren Doç. Dr. Müfide Banar ile görüştük.

Ramazan BALI

Atığın, yasal mevzuata göre tanımı "üreticisi tarafından atılmak istenen, toplumun huzuru ve çevrenin korunması bakımından düzenli bir şekilde bertaraf edilmesi gereken katı madde ve arıtma çamurlarının tümü" şeklinde yapılıyor. Pek çok farklı çeşidi bulunan atıklardan kentsel katı atık; evsel, ticari ve inşaat atıkları biçiminde sıralanıyor. Kentsel katı atık, yüksek heterojenliğe ve yüksek nem miktarına sahip bulunuyor. Bileşimi ise bulunduğu coğrafyaya, sosyal, ekonomik ve mevsimsel koşullara bağlı olarak farklılaşıyor ve bu farklılık, aynı belediyenin değişik bölgeleri arasında bile görülebilir. Katı atık yönetiminin her proje için özel olarak tasarlanması ve sisteme entegre edilebilecek esneklikte olması gerekiyor. Kontrol edilebilir ve teknolojiyle uyumlu bir yönetim sağlayacağını unutulmaması gerekiyor.

Doç. Dr. Müfide Banar

Atığın 3R'si

Katı atık yönetimi, atıkların toplanması, taşınması, geri kazanımı ve bertarafı işlemlerinin planlanması ile uygulanma sürecini kapsayan bir bütün olarak tanımlanıyor. Katı atık yönetimindeki her proje için özel sistemler tasarlanıyor ve o sistemin esnek ve kontrol edilebilir teknolojilere dayalı çözümler sunması gerekiyor. Katı atık yönetiminde tek doğrunun olmadığı, her bölge için farklı çözümlerin üretilmesi, unutulmaması gereken bir nokta olarak dikkat çekiyor. Entegre ve sürdürülebilir bir katı atık yönetim sisteminin, bütüncül (bütün atık türlerini ve üretim kaynaklarını içermeli), esnek (zamanla gerçekleşecek değişikliklere açık olmalı), ekonomik değer oluşturabilen (atıklar malzeme ya da enerji olarak değerlendirilmeli) ve bölgesel çözümler içerebilen bir yapıda olması gerekiyor. Katı atık yönetimiyle ilgili görüşüğümüz Doç. Dr. Müfide Banar, katı atık yönetimi sürecinin hiyerarşik bir yapıda olduğundan söz ediyor ve ekliyor: "Bütün dünyada atığın 3R'si olarak bilinen bir kavram var. Buna göre; atıklar mümkün olduğunca az çıkarılmalı (reduce), yeniden kullanılmalı (reuse) ve geri dönüştürülmelidir (recycle). Yani atığın 3R'sine kısaca; reduce (azalt), reuse (yeniden kullan), recycle (geri dönüştür) denir."

Kaynakların korunması prensibi, katı atık yönetiminin öncelikli hedefi olarak dikkat çekiyor. Bu noktada, atık yakma tesislerindeki gaz emisyonlarının, düzenli depolama sahalarından kaynaklanan sızıntı suyunun ve düzenli depolama gazının çevreye olası etkilerinin en aza indirilmesi gerekiyor. Doç. Dr. Banar konuyla ilgili şunları söylüyor: "Atık yakma tesislerinin hava kalitesini bozacak bileşenler çıkarmaması ve WTE (atıktan enerji üretme) tesisleri olarak tasarlanması gerekiyor. Ayrıca düzenli depolama tesisi gazlarının atmosfere

salınması yerine, içerdikleri %45 oranındaki metandan enerji elde edilmesi gibi yöntemlerin uygulanması da olumlu sonuçlar doğuruyor. Böylece atıklar bertaraf edilirken katma değeri yüksek çıktı sağlanabiliyor."

Çöplerimizi ayırtmamız gerekiyor

Katı atık yönetimiyle ilgili sadece tesislere değil; her gün çöp üreten bizlere de çok büyük görevler düşüyor. Doç. Dr. Banar, "Bu konuda bize düşen temel görev; olabildiğince az atık üretmeye çalışmak, yeniden kullanılabilir olanları değerlendirmek ve değerlendirilebilir nitelikteki ambalaj atıklarımızı (kağıt-karton, cam, metal, plastik, kompozit) ayrı poşetlerde toplayıp belediyeler tarafından uygulanan geri dönüşüm programına uymaktır. Çünkü atığı oluşmadan gidermek, ortaya çıktıktan sonra arıtmak ya da temizlemekten daha iyi bir yöntemdir. Değerlendirilebilir kuru atıklar, üreticisi tarafından evde veya iş yerinde ayrı toplandığında, ıslak çöplerle karışmayıp oldukça kaliteli bir ikincil ham madde teşkil ederler. Bu tür atıkları kesinlikle yiyecek atıklarımızla karışmadan poşetlemeliyiz." diyerek bu konuda üstümüze düşenleri yapmamız gerektiğini vurguluyor.

Türkiye'de katı atık yönetimi yetersiz

Atıkların geri dönüşümüyle ilgili özellikle yurtdışındaki ülkelerde ciddi yatırımlar yapılıyor ve konu üzerinde titizlikle çalışılıyor. Ancak Türkiye'de aynı hassasiyetin gösterildiğini söylemek zor. Doç. Dr. Banar, gelişmişlik düzeyi yüksek ülkelerde "kirleten öder" mantığının yeri-

ne, "genişletilmiş sorumlulukların paylaşımı" yaklaşımının benimsendiğinin altını çiziyor. Ülkemizde ise katı atık yönetimiyle ilgili son yıllarda teknik ve yasal mevzuat açısından oldukça önemli mesafeler kaydedilmiş olmakla beraber, uygulamada ve denetimde ciddi eksiklikler bulunuyor. Türkiye'de bir yılda toplanan kentsel katı atık miktarı 25 milyon ton olup, kişi başına ortalama 1,15 kg atık çıkıyor. Bu 25 milyon tonun % 20'sini, yani yaklaşık 5 milyon tonunu ambalaj atıkları oluşturuyor ve çok önemli bir ham madde olan bu ambalaj atıklarının ancak 3 milyon tonu geri dönüşüme gönderilebiliyor. Bunun yanında, mevcut 1315 belediyeden ancak 240 ilçe belediyesinin "ambalaj atıkları yönetim planı" bulunuyor ve halen gerektiği ölçüde geri dönüşüm yapılamıyor. Atıkların depolanarak bertaraf edildiği düzenli depolama tesisi sayısı ise sadece 68 ve bu sayı da son derece yetersiz bir girişim olarak kalıyor.

Atık yönetiminde atık azaltma ve geri kazanımı esas alan kayıt ve takibe olanak veren bir sisteminin kurulması gerekiyor. Bu nedenle atılacak her adımda sorumluluk bilinciyle hareket etmek büyük önem taşıyor. Ülkemizde entegre atık yönetim planlarının hazırlanması ve uygulanması, titizlikle çalışılması gereken bir konu olması bakımından dikkat çekiyor. Bu noktada, Anadolu Üniversitesi Çevre Mühendisliği Bölümü Katı Atık Yönetimi Araştırma Grubu

“

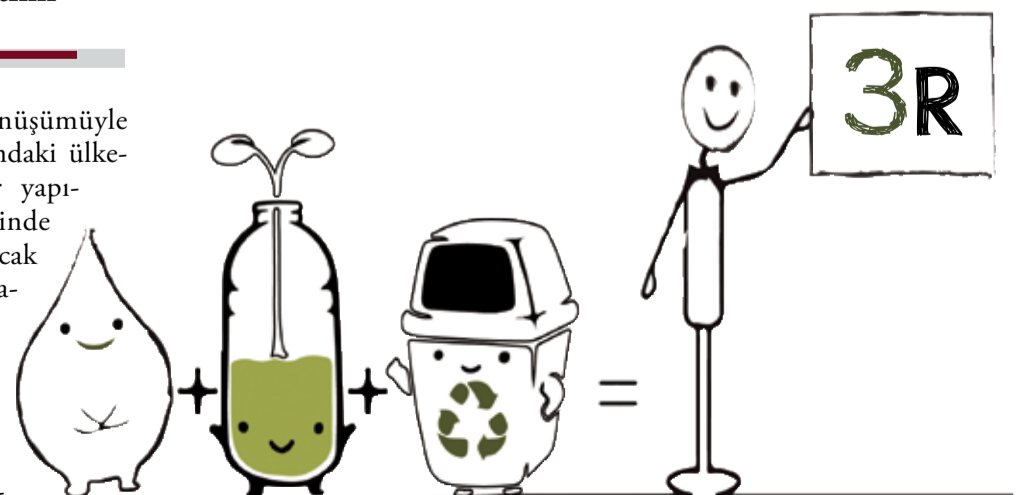
Bütün dünyada atığın 3R'si olarak bilinen bir kavram var. Buna göre; atıklar mümkün olduğunca az çıkarılmalı (reduce), yeniden kullanılmalı (reuse) ve geri dönüştürülmelidir (recycle)

”

(KAYAG), katı atık yönetimiyle ilgili önemli çalışmalara imza atıyor. KAYAG'ın hazırladığı proje, tez, makale ve bildirimler; kentsel düzeyde katı atık yönetiminin nasıl ve ne şekilde yapılması gerektiğiyle ilgili bir model oluşturuyor. Yerel yönetimlerle eşgüdümlü olarak yürütülen çalışmalar, yapılan uygulamalarla desteklenerek atık yönetimiyle ilgili doğru çözümler bulunmasına rehberlik ediyor. ▀

Görsel Kaynaklar:

<http://www.improntaunika.it/wp-content/uploads/2014/11/Gestione-rifuti-1024x869.jpg>
<http://stocklogos.com/sites/default/files/styles/logo-medium/public/logos/image/1342476394-c4dc3a2447b942e64de7bc0f47c3e036.png?itok=88uy5xFn>

"ZAMANIN BİR RUHU VAR"

Çiler ÖZCEYLAN

Anadolu Üniversitesi'ne konuk olan İletişim Bilimci Yalçın Arı, sosyal medyanın birçok fırsat barındıran bir alan olduğunu ifade ediyor.

Dijital çağ konusunda alışılmadık dışındaki tanımlamaları ve yine bu alandaki başarılı TV projeleri ile adından söz ettiren Yalçın Arı ile dijital ekosistem ve sosyal medya üzerine konuştuk.

"Zamanın bir ruhu var. Bu ruhu ancak yaşayarak ifade edebiliriz." diyorsunuz. Sizden bugüne kadar için bir tanım istesek?

Bence zaman bir karşılaşma zamanıdır. Hiçbir şeyi özne olarak hazırlayıp onu izlemiyoruz. Biz bir okyanusta (sosyal medya) yaşıyoruz. Biz o okyanusun içinde varsak birileri ile karşılaşmıyoruz, yoksak karşılaşmıyoruz. Bunun içinde olmayan birisi bizim için yokmuş gibidir, ölü gibidir; unutup gidiyoruz. Bunun içinde varsa sadece birisi değil her herhangi bir şeyle karşılaşma ihtimalimiz var.

Bizler için "Dijital Ekosistem ve Sosyal Medya"yı detaylandırır mısınız?

Sosyal medya şöyle bir şey: İçinde birçok fırsat barındıran ve kişinin bu kainatta, bu evrende görebileceği bütün zenginlikleri içinde barındıran bir alan. Onun içinde yaşamak tıpkı gerçek zamanda yaşamak gibi balıkların denizde yaşamaları gibi. Bu ekosistemin içinde yaşayanlar başka bir evrende yaşı-

yorlar ve yaşadığımız çağdan kopuklar gibi geliyor bana. O yüzden ben, şimdiki zamanda yaşamayı ekosistemde yaşamak olarak görüyorum.

Dünya ile kıyaslandığında Türkiye'nin dijital ekosistemi ne durumda?

Dünya ile kıyasladığımızda Türkiye'nin çok aktif ve çok hızlı adapte olan bir toplum olduğunu düşünüyorum. Birçok deneysel çalışmanın da Türkiye'den çıktığını düşünüyorum. Çok örgütlü bir şekilde kullanıyoruz. İnanılmaz bir mizah var. Türk toplumunun teknolojiye çok çabuk adapte olduğunu, anı fevkalade ve derin yaşadığını düşünüyorum.

Ülkemiz İnternet kullanıcıları sosyal medyayı iyi kullanıyor mu?

Sosyal medyanın doğru kullanımı diye bir şey yok. Herkes kendi karakterine göre kullanıyor. Zaten o yüzden öğretilmez bir şey ve kimse tarafından tavsiye edilemez bir şey. Ben sosyal medyanın içinde dezenformasyon ve gerçek dışı bilgiler paylaşılsa da bir süre sonra o bilgileri doğrulayacak başka insanların olduğunu düşünüyorum. Yani kendi yanlışlarını kendi kendine düzelteren bir otosistemi var. İçinde o kadar çok insan var ki siz bir şey paylaştığınızda onun öyle olmadığını bir başka kişi 1 dk. sonra paylaşıyor.

Peki sizce sosyal medya bize ne getirdi, bizden ne götürdü?

Şöyle; bence sosyal medya, aynı anda birçok insanla tanışmayı, aynı anda bir sürü konu ile ilgilenmeyi, bir konuda odaklanmamız gerektiğini, dünyanın farklı yerlerindeki güzel şeyleri, güzel insanları, güzel müzikleri vb. bunları keşfetmeyi öğretti. "Bizden ne götürdü?" sorusuna ise bireysel olarak cevap verebilirim çünkü herkesten bir şey almıştır. Bana göre ise bazı şeylerin farkına çok geç varıyoruz; sosyal medya, eksikliğini yaşadığımız şeylerin farkına geç varmamıza neden oluyor. Örneğin; yalnız olduğumuzun farkına geç varmamıza neden oluyor. Yalnız olduğumuzu bile hissetmiyoruz; çünkü İnternet'ten bir sürü insanla konuşuyoruz ama gerçek hayatta kimseyle görüşmediğimiz için çok geç de olsa yalnız olduğumuzun farkına varıyoruz. Halbuki biz, 6 aydır yalnızlık ve bir sürü kişi ile konuştuğumuz için bunun farkına varmıyorduk.

Sosyal medyanın geleceğini nasıl görüyorsunuz? Bundan 10 yıl sonra sosyal medya sizce ne konuda olur?

Ben tabii ki sosyal medyanın daha fazla gelişeceğini düşünüyorum. Daha fazla orada yaşayacağız fakat ben aynı zamanda geleceğimizi ön göremeyeceğimizi düşünüyorum. Her şey çok hızlı değişiyor.

O yüzden bir öngöründe bulunmak çok zor. Zaten İnternet, bizim öngörü yapma olanağımızı da elimizden alıyor.

Bugüne kadar birçok TV projesiniz oldu. Teknoloji odaklılardan Sosyal Medya, Zamanın Ruhu ve Kesin Bilgi Yayalımı örnek verebiliriz. Bundan sonrası için yeni projeleriniz var mı?

Yeni dijital habitat şeklinde bir belgesel projem var. 52 bölümden oluşuyor. Bu dünyadaki sosyolojik, felsefik, psikolojik, teknolojik şeyleri inceleyeceğiz. Örneğin, bir kadın ya da bir erkek neden parktan yaprak vb. fotoğrafı çekip, kafeye gidip masada o fotoğrafı neden dizayn ediyor? Onun o mutluluğunu öğrenmek ve o süreci çekmek istiyorum. Bu tür deneysel çalışmalarını anlatacağım bir proje hazırlıyorum.

Son olarak sosyal medya kullanımıyla ilgili olarak okuyucularımıza verebileceğiniz tavsiyeler neler?

Verebileceğim tek tavsiye; sosyal medyayı deneyimlemeleri, onun dışında hiçbir tavsiyeye kulak asmamaları. Doğruyu ve yanlışını kendi deneyimleri sonucu elde edeceklerini düşünüyorum. Yaşasınlar, deneyimlesinler. Sınırsızca bu anın tadını çıkarınlar. ▀

<http://www.dynamicwebusa.com/blog/wp-content/uploads/2014/06/VR.jpg>

dipnot

Sanal Gerçeklik nedir?

Türk Dil Kurumu (TDK)'na göre "sanal" kelimesi; gerçekte olmayıp zihinde tasarlanan, mevhum, farazi, tahmini olarak açıklanmaktadır. "Gerçek" ise yapay olmayan, yalın olmayan, doğru olan şey hakikat olarak ifade edilmektedir. Sanal ve gerçek kelimelerinden oluşan "sanal gerçeklik" kavramı ise gerçek dünyadaki

veya hayal edilen dünyalardaki fiziksel varlığın bilgisayarlarca simüle edildiği bir ortamdır. Bu ortamlarda sanal tat alma, koklama, duyma, dokunma gibi duyuusal deneyimler bile tekrar yaratılabilmektedir. Günümüzde bu ortamlar bilgisayar ekranları veya sanal gerçeklik gözlükleri ile deneyimlenmektedir.

GENÇ PAZAR İMDADINIZA YETİŞİYOR

Erdem ÖZTÜRK

1998 yılında kurulan “Öğrenci Yardımlaşma ve Dayanışma Komisyonu” nun çalışmaları sonunda ortaya çıkan Genç Pazar; öğrencilerin, üniversite personelinin ve Eskişehir halkının ihtiyaçlarını düşük fiyatlarla gidermelerini amaçlıyor. Eskişehir genelinde yürütülen çalışmayla toplanan eşyalar ihtiyaç sahibi öğrencilere destek sağlamak amacıyla satışa çıkarılıyor.

Genç Pazar’ın genel Türkiye piyasasındaki ürün fiyatlarının çok altında ürünleri yer vermesinin tüketiciler açısından yararını bilimsel veriler ışında görebilmek ve Genç Pazar’ın ifade edilen bu amacının daha iyi anlaşılmasını sağlamak için Türkiye İstatistik Kurumu’nun araştırmalarıyla ortaya koyduğu Türkiye’de satın alma gücü paritesi, hane halkı iş gücü istatistikleri ve yoksulluk sınırı araştırmalarına baktık.

Türkiye, AB ülkeleri ortalamasının %41 altında

Ülkelerin gelişmişlik düzeylerinin karşılaştırılmasında kişi başına gayrisafi yurt içi hasıla temel alınırken tüketicilerin görece refah düzeylerinin karşılaştırılmasında kişi başına fiili bireysel tüketim endeksleri daha uygun bir gösterge olarak kabul edilmektedir. Fiili bireysel tüketim, tüketicilerin satın aldığı mal ve hizmetlere ek olarak devlet veya kâr amacı olmayan kuruluşlar tarafından sağlanan (eğitim, sağlık vb.) hizmetleri de kapsamaktadır.

Kişi başına fiili bireysel tüketim düzeyinin 28 Avrupa Birliği ülkesinde ortalaması 100 iken, Türkiye için 59’dur ve Türkiye, AB ortalamasının %41 altında kalmaktadır. Ayrıca karşılaştırmalarda yer alan 37 ülke arasında kişi başına fiilibireysel tüketim değeri en yüksek ülke 136 ile Lüksemburg, en düşük ülke ise 33 ile Arnavutluk olmuştur.

Türkiye AB ülkelerinden ucuz

Fiyat düzeyi endeksi, ülkelerin ulusal para birimlerinin karşılaştırılması olarak döviz kuruna göre alım gücünün göstergesidir. Bir ülkenin fiyat düzeyi endeksi, 100’den büyük ise bu ülke karşılaştırıldığı ülke grubu ortalamasına göre “pahalı”, 100’den küçük ise bu ülke karşılaştırıldığı ülke grubu ortalamasına göre “ucuz” olarak ifade edilmektedir. Türkiye’nin fiili bireysel tüketim ile ilgili fiyat düzeyi endeksi, 2013 yılı sonuçlarına göre 58’dir. Bu değer, AB ülkeleri genelinde 100 Euro karşılığı satın alınan aynı mal ve hizmet sepetinin Türkiye’de 58 Euro karşılığı Türk Lirası ile satın alınabileceğini göstermektedir.

Türkiye İstatistik Kurumu’nun bu verilerini incelediğinde Türkiye’nin Avrupa Birliği üyesi ülkelere göre daha ucuz olduğu ancak yine aynı ülkelerle kıyaslandığında alım gücünün çok düşük olduğu görülüyor. Bu düşüklük yine Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre “yoksulluk sınırı” araştırmasıyla ortaya konuluyor.

Nüfusun yüzde 16,9’u yoksulluk sınırının altında

TÜİK araştırmasında, eş değer hane halkı kullanılabilir medyan gelirin yüzde 50’si dikkate alınarak belirlenen yoksulluk sınırına göre,

nüfusun yüzde 16,9’u yoksulluk riski altındadır. Kentsel ve kırsal yerler için ayrı ayrı hesaplanan yoksulluk sınırlarına göre, kentsel yerlerde bu oran yüzde 14,3 iken, kırsal yerlerde yüzde 16,6’dır. Sürekli yoksulluk riski altında bulunanların oranı ise yüzde 18 olarak belirlenmiştir.

Dört yıllık panel veri kullanılarak hesaplanan “sürekli yoksulluk” oranı, dört yıl boyunca hanenin üyesi olan fertlerden en az üç uygulamada yoksulluk riski altında olanlar olarak tanımlanıyor. Sürekli yoksulluğun hesaplanmasında eş değer hane halkı kullanılabilir medyan gelirin yüzde 60’ı dikkate alınıyor.

Buna göre, araştırmanın 2009 yılı dört yıllık panel sonuçlarında hesaplanan sürekli yoksulluk oranı ise yüzde 18 olarak karşımıza çıkıyor.

Genç Pazar nasıl çalışır?

Türkiye’nin genel ekonomik durumuna ilişkin verilerden sonra Genç Pazar’ın yürüttüğü faaliyete baktığımızda Anadolu Üniversitesi’nin çeşitli birimlerinde görev yapan öğretim elemanlarının özveriyle çabalarıyla yürütülen bu organizasyonda, “Topluma Hizmet Uygulamaları” dersi kapsamında öğrencilerin de katkısı sağlanıyor. Genç Pazar’da ihtiyaç sahiplerine sunulan eşyalar, bağış şeklinde kabul ediliyor. Ev eşyası bağışlanması durumunda eşyalar adresten

bir avantaj oluyor. Yüksek ücretli alışverişlerde genel olarak kullandığımız kredi kartlarının getirdiği borç yükünün her geçen gün arttığı ülkemizde kredi kartına ihtiyaç duymadan yapılan alışverişler de bu durumda bir başka avantaj olarak gösterilebiliyor.

Genç Pazar hakkında kullanıcı düşünceleri

Genç Pazar kullanıcılarının ise söylediği ilk şey, “Asgari ücretle geçinen bir vatandaş için burası önemli bir fırsat.” oluyor. Kısacası asgari ücretle geçinmek durumunda olan Eskişehir halkı Genç Pazar kullanıcılarının önemli bir kısmını oluşturuyor. Avrupa Birliği ülkeleri ile Türkiye arasındaki fiyat farkını yukarıda paylaşmıştık. Yurt dışına işçi gönderdiğimiz ülkelerin başında gelen Almanya’yı örnek alacak olursak, burada yaşayan yakınlarımızın Türkiye ziyaretlerinde bolca giyim alışverişi yaptıklarını biliyoruz. İşte bu davranış Türkiye’nin Avrupa ülkelerine göre ucuz olmasından kaynaklanıyor. Ancak yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın sahip olduğu bu fırsat çoğumuz için geçerli olamayabiliyorsa da Genç Pazar bu etkiyi az da olsa kırıyor.

Diğer bir yanda memleketlerinden uzakta okuyan öğrenciler de Genç Pazar’ın kullanıcıları arasında yer alıyor. Öğrencilere Genç Pazar hakkındaki görüşlerini sordüğümüzde benzer cevaplar alıyoruz. Devlet bursuyla ve ailelerinden aldıkları harçlıklarla geçinmek durumunda olan öğrenciler kira ücreti yüksek dairelere gelirlerinin büyük bir kısmını vermek durumunda kalıyor. Giyim vb. ihtiyaçlarını karşılamada da zorluk yaşayabiliyorlar. Genç Pazar da burada devreye girerek öğrencilerin tabiriyle imdatlarına yetişiyor.

“

Genç Pazar; Eskişehir halkına, üniversite çalışanlarına ve öğrencilere uygun fiyatlarla, kullanılabilir durumda ve bazen hiç kullanılmamış her tür eşya (giysi, ayakkabı, mutfak eşyası, beyaz eşya, ev eşyası vb.) satışı yaparak hizmet veriyor.

”

Burada indirim tuzakları yok

Yapacağınız alışverişlere yönelik dikkat çekmemiz gereken önemli bir nokta ise indirimler. Genç Pazar'da "%50'ye varan indirimler" gibi ibarelerle karşılaşmayacaksınız. Çünkü genç Pazar başlı başına bir ucuzluk cenneti. Tek amacı ihtiyaç fazlası olan ürünleri ihtiyaç sahipleriyle uygun fiyata buluşturmak ve ihtiyaçlı öğrencilere burs sağlamak olduğundan yanıltıcı hiçbir reklama yer vermiyor. Büyük alışveriş merkezlerinde karşılaştığınız gerçekte fiyata yansımayan yanıltıcı ibareler hâliyle burada yer alamıyor.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun ana harcama gruplarına göre tüketici fiyat endeksi (tüfe) ve değişim oranları araştırmasına göre giyim ve ayakkabı kategorisi tüm ana harcamalar içinde %7,17'lik orana

sahip. Ekonomi pastasında büyük bir orana sahip olan giyim Genç Pazar'da satılan ürünler arasında en yaygın durumda. Pastanın önemli bir dilimine hitap eden bu kategorinin tüketiciyi yanıltmaması ve sağladığı sosyal faydayla da Genç Pazar misyonunun önemi ortaya çıkıyor.

Elde edilen gelirle ihtiyacı olan öğrencilere burs

Genç Pazar gelirleri sayesinde ihtiyacı olan öğrencilerin ihtiyaçları karşılanıyor. Anadolu Üniversitesi'nin her fakültesinde bulunan temsilci öğretim üyeleri vasıtasıyla ihtiyaç sahibi öğrenciler belirleniyor. Bahsi geçen bu burs para şeklinde verilmiyor. Genç Pazar'dan sağlanan gelirler çerçevesinde de öğrencinin ihtiyaç duyduğu kalemelerde alımlar yapılarak öğrenciye teslim ediliyor. ▀

Genç Pazar; 27 Şubat 2015, 27 Mart 2015, 24 Nisan 2015, 29 Mayıs 2015 ve 26 Haziran 2015 tarihlerinde saat 09.00 ile 17.00 arası sizleri bekliyor.

Kaynakça;
<http://gencpazar.org/default.asp>
<http://www.tuik.gov.tr/Start.do>

KIŞ EKONOMİSİNİN BAŞ ROLÜNDE "BOZA"

Ramazan BALI

Tarihine bakıldığında Osmanlı ve Orta Asya coğrafyasında yapıp tüketilen bir içecek olarak karşımıza çıkan boza, eski zamanlardan beri özellikle DE kış aylarında ekonomide hareketlilik yaratmaya devam ediyor. Boza üretimi ve tüketiminin en çok yapıldığı yerler olarak Türkiye, Kosova, Bulgaristan, Makedonya, Arnavutluk, Bosna Hersek, Karadağ, Sırbistan, Romanya gibi ülkeler sayılabilirken Asya Bölgesi'nde de Kırgızistan ve Kazakistan bu ülkelere eklenebiliyor.

Boza, darı bitkisinden yapılan koyu bir kıvama sahip, açık bal rengine besleyici ve ferahlatıcı bir içecek türüdür. Osmanlı Devleti'nde üretimi ve tüketimi oldukça yüksek olan bozanın, Osmanlı ekonomisine doğrudan katkı sağladığı söylenebilir. Yapılan araştırmalarda 17. yüzyılda İstanbul'da 300 dükkânda 1005 bozacının çalıştığı ve bozanın 280 dirheminin 1 akçeye satıldığı ortaya çıkıyor. Askerlerin açlığını gidermesi ve onlara beden kuvveti vermesi de Osmanlı'da bozaya olan talebin bir gerekçesi olarak gösterilebiliyor. Bu durum da bozacılığın, özellikle orduda önem verilen bir meslek olma özelliğini vurguluyor.

Günümüze gelindiğinde ise bozacılık, tam anlamıyla bir meslek olmaktan çıkıp mevsimsel bir hareketlenmeye soğuk kış aylarında insanların içini ısıtmayı amaçlayarak varlığını sürdürüyor. Özellikle 15 Eylül ve 15 Mayıs tarihleri arasında tüketilen boza, uygun şartlarda saklandığında 6-7 gün kadar bozulmadan kalabiliyor.

Gün içerisinde yaklaşık 400 bardak boza satılıyor

Ailelerde boza; misafirlige gelen çe, dosta, akrabalara ikram edilen ve kış ayının en çok tercih edilen içeceklerinden biri oluyor. Boza kültürüyle büyüyen insanlar, bozanın hâlâ devam eden bir kültür olmasını sağlıyor. Üniversite okumaya gelen öğrencilerden bazıları bozayla hiç tanışmamışken Eskişehir'e geldiklerinde böyle bir kültürle karşılaşılıyor. Bu durum bozacıların ekonomik anlamda kalkınmasına da katkı sağlıyor.

1980'lerde bozacılar, geceleri ellerinde güğümleriyle "bozaaaa!" diye bağırarak karşımıza çıkıyorken günümüzde artık birçok işletme bozayı bünyesinde barındırarak, bu kültürü canlı tutmaya çalışıyor. Fabrikasyon üretim yaparak ambalajlı boza satışı yapan birkaç büyük marka da mevcut. Ekonomik olarak da boza, gerek kültürel bağ gerekse millî içeceklerimiz arasında olma-

sından ötürü bir hayli tutulan bir içecek olma özelliği gösteriyor.

Eskişehir'de görüştüğümüz emektar boza üreticisi Asif Ali Uzun'un söylediklerine göre Türkiye'de en soğuk kışların yaşandığı şehirlerden biri olması dolayısıyla Eskişehir'de de kış aylarında boza satışlarında artış görülüyor. İki üniversiteye sahip, öğrenci merkezli bir şehir olan Eskişehir'deki boza satışları ve fiyatları üzerinde öğrencilerin etkisi olsa da boza, daha çok aile ortamında tüketilen bir içecek olma özelliği gösteriyor ve kış aylarında Eskişehir'de, bir bozacıda günde yaklaşık 400 bardak boza satılıyor.

Bozanın faydaları

Soğuk havalarda birçok insanın tercih ettiği bozanın içimizi ısıtmasının yanı sıra pek çok faydası da bulunuyor. Bozanın; A, B6, B12, C ve E vitamini açısından oldukça zengin olduğu biliniyor. İçerisinde bol miktarda besin ögesini barındırdığı için sıvı ekmekek olarak da adlandırılıyor

ve mide bezlerinin faaliyetini artırıyor. Öksürük tedavilerinde kullanılıyor. Bunların yanı sıra zihin açıcı ve sinirleri dinlendirici etkisi bulunan boza, içerdiği mayalar sayesinde emziren annelerde süt yapımını artırıyor. Yüksek miktarda enerji kazanılmasını sağlıyor.

Bozanın 1 litresinde yaklaşık 1000 kalori bulunuyor. Özellikle de fiziksel güç gerektiren işlerde çalışan kişilere tavsiye ediliyor. Ayrıca bir bardak bozada; 242 kalori, 3,5 gram protein, 575,5 gram yağ, 1,0 gram demir ve 1,0 gram sodyum bulunuyor.

Boza, her ne kadar eskiden olduğu kadar yaygın olmasa da sevenleri tarafından yaşatılmaya, yeni nesillere aktarılmaya devam ediyor. Güğümlerini bırakıp bozalarını dükkanlarında yapıp satmaya başlayan bozacıların yüzleri ise özellikle kış aylarında hâlâ gülüyor. ▀

KAYNAKÇA
<http://tr.wikipedia.org/wiki/Boza>
<http://vefagida.com.tr/index.php/bozanin-faydaları/>
<http://bitkiciraheri.net/boza-faydaları/>
<http://www.yemektarifleri-tr.com/wp-content/uploads/2013/07/boza-nasil-yapilir.jpg>
http://www.anadolujet.com/images/skyline/12-2011/2976/108_2976boza1.jpg

ATLETİZM SADECE KOSMAK DEĞİLDİR

Ethem SÜNDÜK

Takım sporlarına aşinayız; gazetelerden okuyor, televizyonlardan izliyoruz. Bunların dışında bir de bireysel sporcular var. Tek başlarına idman yapıyorlar, kendi fizyolojik yapılarının gerektirdiği şekilde hazırlanmış beslenme düzenleri, sadece onlarla ilgilenen, tüm hayatlarını planlayan bir antrenörleri ve hayatta her şeyin üzerinde tuttıkları büyük hedefleri var. Üniversiteler arası yarışmalarda Anadolu Üniversitesi Atletizm Takımı adına yarışan, profesyonel spor yaşamına Enka Spor Kulübü'nde devam eden 110m. engelli sporcusu Mustafa Güneş de benzer bir hikâyeye sahip.

14 yaşındayken ailesinden ayrıldı, hayat mücadelesine tek başına devam etti. Antrenmanlarını hiç aksatmadı, beslenmesine özen gösterdi, psikolojisini hep güçlü tuttu ve disiplinden hiç bir zaman taviz vermedi. Sonucunda Balkan Edition Lübian'a'da birinci oldu. Bir sonraki Balkan Şampiyonası'nda şanssızlıklar yaşamasına rağmen üçüncü olmayı başardı. Koç Fest Üniversiteler Türkiye Şampiyonası'nda Türkiye rekoru kırdı. Şimdilerde ise tek hedefi büyükler Türkiye rekorunu kırmak olan Mustafa Güneş ile atletizm hakkında söyleştik.

Çocukluğunda spor sevgin nasıl başladı?

Öncelikle şunu söyleyeyim, çoğu çocuk gibi ben de spora futbol oynayarak başladım. Futbolu çok seviyordum ve bir süre oynadım. Millî takım seçmelerine gidecek kadar yükseldim ama futbolda bazı şeyler olmadan gerekli yerlere ulaşmak zor oluyor. Sadece yetenekten bahsetmiyorum. Futbolcu olmak için bağlantılarının güçlü olması gerektiğini çabuk fark ettim. Durum böyle olunca çok sevdiğim bu sporu bırakmak zorunda

kaldım. Futbolu bıraktım ama sporun içinde olma isteğim hep devam etti.

“Seçmelere eğlence olsun diye gittim”

Sporun içinde hep olma arzunu seni atletizme yönlendirdi öyleyse...

Evet, spor yapmayı çok seviyordum, kendimi iyi hissediyordum. Bir gün arkadaşlarla oturuyoruz, okulda atletizm seçmeleri yapıldığını duyduk. Kendi aramızda, “Hadi gidip azıcık koşalım” dedik. O zaman tabii atletizmin içinde olmadığım için bu sporu sadece koşmaktan ibaret olarak düşünüyordum. Seçmelere eğlence olsun, spor yapalım düşüncesiyle gittim. Başarılı bir performans sergileyince, seçilenlerden biri oldum. Böylelikle atletizm maceram başladı ve zamanla hayatımın en önemli parçası oldu.

Ana branşın nedir, başka hangi alanlarda yarışıyorsun?

İlk olarak uzun mesafe koşusuyla başladım. 400 metre, 800 metre yarışlarına katıldım. Branş değişikliğini ilerleyen yıllarda yaptık. Sonraki dönemlerde 110 metre engelli, ana branş olarak belirledik. Uzun yıllardır 110 metre engelli yarışlarına katılıyorrum aynı zamanda uzun atlama yan branşım. Bu alanda Türkiye Şampiyonlukları ve derecelerim var. Ayrıca küçük yaşlarda dekatlon dediğimiz onlu branş yarışlarına katıldım. O yarışlarda başarılı işler ortaya koyunca büyüklerle beraber, Avrupa Şampiyonası'na gittim. Çeşitli deneyimler yaşadım, farklı alanlarda yarışmak gelişimimi olumlu yönde etkiledi.

“14 yaşındayken ailemden ayrıldım”

Profesyonelleşme sürecinde ne gibi zorluklar yaşadın?

Profesyonelleşme aşamasında yaşadığım zorluklar anlatmakla bitmez. Sırf bu sporu yapmak için 14 yaşındayken ailemden ayrıldım. Yalnız yaşamaya başladım, bu durum küçük bir çocuk için kolay bir şey değil. Ama o dönemdeki antrenörüm bana çok yardımcı oldu, üzerimde emeği büyüktür. Zaman zaman evinde kaldım. Bu süre için-

de bana öncelikle profesyonelce yaşamayı öğretti. Bir sporcunun nasıl dinleneceğini, ne şekilde besleneceğini öğrenmeye çalıştım. Bunu kendi bünyeme oturtmak öyle bir anda olmadı. Zamanla bunları birer birer hayatıma oturtmaya başladım ve sonrasında başarı kazanılmaz oldu. Emeklerimin karşılığını almaya başlayınca bu etmenler, zorluk olmaktan çıktı.

Sorumlulukların arttı tabii, ne gibi değişiklikler oldu hayatında?

Evet, dediğiniz gibi sorumluluklarım arttı çünkü Millî Takım sporcusu oldum. Durum böyle olunca değeriniz artıyor doğal olarak. İnsanlar bulunduğum ortamlarda bana daha fazla saygı göstermeye başladı. Bir sporcu olarak, hareketlerime dikkat etme mecburiyeti hissettim. Çünkü alt yaş grubundaki çocukların her konuda sizi örnek aldığını fark ediyorsunuz, onları kötü anlamda etkileme gibi bir lüksünüz yok. Böylece profesyonelce yaşamayı, zamanla daha iyi öğrendim.

“Eksi 18 derecede antrenman yaptığımı biliyorum”

Antrenman temponuz nasıldı?

Bir atlet, genellikle her gün yoğun çalışır. Ben, öncelikle hastalık ve herhangi bir sakatlık olmadığı sürece idmanlarımı aksatmıyorum. Ortalama günde 6 saat antrenman yapıyorum. İlk olarak idman sürecim açık havada başlıyor, ardından salona geçip vücut gelişimim için çalışmalarımı sürdürüyorum. Bazen daha fazla çalışmam gerektiğini düşünüp süreyi uzattığım oluyor. Ayrıca dinlenme sürelerim oldukça kısıtlı, sonuçta hedeflerimiz büyük. Ne kadar çok çalışırsam, o kadar başarılı olacağım bilincindeyim. Yani şöyle söyleyeyim; eksi 18 derecede dışarıda antrenman yaptığımı biliyorum.

Bunun yanında beslenmeye ve psikolojik durumuna dikkat etmen gerekiyor.

Tabii ki beslenme bir sporcu için çok önemli. Ciddi anlamda idman yapıyorsunuz ama beslenmenize dikkat etmezseniz çok faz-

la bir anlamı olmuyor. Protein ve mineral ihtiyacımıza göre besinler tüketmemiz gerekiyor; yoksa kaslarımız yıkıma uğruyor. Biz de buna göre hareket edip ne tür gıdalar tüketeceğimizi zamanla daha iyi öğreniyoruz. Bu da kariyerimiz açısından olumlu sonuçlar doğuruyor. Psikolojik açıdan ise güçlü olup kendimizi sürekli diri tutmamız şart. Sonuçta her şey için olumlu düşünmeliyiz. Açıkçası çok çalışıp elimden geleni yaptıktan sonra benim için rahat oluyor.

Hatalarını görüp ekstra çalışmalar yapıyor musun?

Bizim antrenman programlarımız, fiziksel olarak epey bir yorucu geçiyor. Teknik anlamda olan eksikliklerimi hocam anında görüp bana iletiyor. Her anlamda hocamıza bağlı kalıyoruz. Aksi durumda; kendi kendisinin hocası olduğunu düşünüp o duyguyla hareket ederse bu sporcuya olumsuz olarak dönüyor. Fiziksel olarak yapamadığım şeyleri kafamda tasarlayıp, en uygun nasıl yapabilirim diye düşünüyorum. Bunun sonucunda, daha kapsamlı olarak istediklerimi yapabiliyorum.

“Her şeyden önce bu sporu severek yapıyorum”

Motivasyon kaynakların neler?

Öncelikle bu sporu, severek yapıyorum. İnsan yaptığı işi sevmeli, başarı ancak böyle gelir. Çok yoğun antrenman programı ve kısıtlı dinlenme sürelerine katlanmamın bir diğer nedeni, hedefimin olması. Amaçlarım, beni motivasyon anlamında ayakta tutmaya yetiyor, öyle sallanarak durmamı kabul etmiyor, ayaklarımı yere sağlam basmak zorundayım. Bu yüzden çalışmaya devam edip amaçlarım doğrultusunda ilerlemek istiyorum. Yorgun ve stresli olsam da ilerleyen yıllarda başarılı olacağım zamanları düşünüp, motivasyonumu arttırıyorum.

Mesela ben futbol tutkunuyum. Oynarken de izlerken de heyecandan karnıma ağrılar girdiği oluyor. Sen de koşmaya aşıksın, koşarken neler hissediyorsun?

Ben atletizme gerçekten çok önem veriyorum. Yarış esnasında

öyle konsantre oluyorum ki o ana dair hiçbir şeyi hatırlayamıyorum. Yarışların bir tek silah sesiyle başladığını ve silah sesiyle bittiğini anımsıyorum. Yarış bittiğinde direkt olarak kaçınıcı olduğuma ve ne gibi bir derece alacağıma bakıyorum. Her şey açıklandığı anda ancak kendime gelmiş oluyorum. Sıralamada dereceye girdiğimi görünce, inanılmaz mutlu oluyorum tabii ki. Hocama ve arkadaşlarıma doğru sevinçle koşuyorum, hep birlikte bir sevinç yumağı oluşturuyoruz. O duyguyu şu an tarif etmek çok zor, bazı şeyleri yaşamak gerekiyor.

“Her şeyi yeri ve zamanına göre ayarlıyoruz”

Antrenörün ile diyalogun nasıl?

Antrenörümle aram oldukça iyi, birbirimizle baba oğul gibiyiz. Hocam, bana karşı nerede nasıl davranacağını çok iyi biliyor. İdmana başladığımız andan itibaren yüzü değişiyor ve kesinlikle hiçbir şekilde taviz vermiyor. Ciddiyet bir sporcunun gelişimi konusunda, çok şey ifade eder. Hocam benim gibi hedefleri olan bir sporcuya acırsa idman temposunu düşürürse başarılı olma şansım bir hayli azalır. İkimiz de bunun bilincindeyiz. İdmanın dışında yarışlara gittiğimiz sıralarda oturup hocamla konuşabiliyorum. Birbirimize şakalar yapıp güzel zaman geçiriyoruz. Sohbet ettikçe arkadaşlığımız da gelişiyor, her şeyi yeri ve zamanına göre ayarlıyoruz.

Okulun olanaklarını nasıl değerlendiriyorsun?

Anadolu Üniversitesi sayesinde Türkiye'nin en iyi şartlarında antrenman yapıyoruz. Olanaklarımız oldukça geniş, bize sunulan şartları en verimli şekilde değerlendiriyoruz. Şu an federasyonumuz Atletizm Millî Takımı sporcularını gerekli testleri yapmaları için yurt dışına gönderiyor. Bizim hocalarımız, bize bu testleri burada en uygun koşullarda, sağlıklı olarak yapabiliyorlar. Yani çok büyük ayrıcalığımız var diyebilirim. Bize karşı gösterilen bu hizmetlerin karşılığını verebilmek için elimizden geleni yapıp, bulunduğumuz yere layık olmaya çalışıyoruz.

“Atletizme yeni başlayanlar cesur olmalı”

Atletizm sporuyla ilgilenen çocuklara neler önerirsin?

Atletizme yeni başlayan çocuklara öncelikle cesaretli olmalarını öneriyorum. Bu sporu yapmak istiyorlarsa hayatlarından ödün vermek zorundalar. Yoğun antrenman temposuna ayak uydurmaları gerek. Çok çalışmaları sonucu, emeklerinin karşılığını mutlaka alacaklardır. Ayrıca atletizm sporu konusunda, kendilerini bilgilendirsınler. Kesinlikle bu sporun eğitimini alsınlar. Atletizm sadece koşmak değildir, çoğu insan bu sporun sadece bundan ibaret olduğunu düşünüyor. Bu sporunun içerisinde, net 22 tane branş var. Yeni başlayan çocuklar hocalarının gözlemi sonucu; yeteneklerine göre en uygun branşı seçip, kendilerini o yönde geliştirebilir.

Ülkemizin genel olarak atletizme bakışı nasıl?

Atletizme önem verildiğini kesinlikle düşünmüyorum. Gereken değer verilmiyor çünkü mali anlamda büyük bir bütçe yok. Medya do-

ğal olarak, paranın daha çok olduğu alanlara yöneliyor. Böylece atletizm sporcuları olarak, ister istemez geriplanda kalıyoruz. Biz başarılı olmak için çok çalışmak zorundayız. Futbola verilen değer on da biri bize verirse Anadolu Üniversitesi adı altında yarışan arkadaşlarımız için söylüyorum; eminim ki olimpiyatlarda yarışırız. Atletizme böyle değer verilmiş olsa alt yaş grubundaki kardeşlerimizin de başarıları sürece yayarak devam ettirebilecek yetenekte olduklarını düşünüyorum. Ben kendime ve takım arkadaşlarıma güveniyorum ama bu devirde insanları bir hedefe yönlendirmek istiyorsan, maddi anlamda ortaya bir şeyler koymak zorundasın.

“110 metre engelli branşını 14 saniyenin altında koşmak istiyorum”

İyi çalışan, başarı merdivenlerini en alt basamaktan çıkmaya başlayan bir sporcusun. Biraz da bundan sonraki hedeflerini dinlemek istiyorum.

Benim en büyük amacım şu an için 110 metre engelli branşını 14 saniyenin altında koşmak. Hedefimiz bunu başararak, Türkiye

Cumhuriyeti tarihinde bir ilki gerçekleştirmek. Bakın bu iş Türkiye’de yapılabiliyormuş, emeklerinizin karşılığını almak istiyorsanız çalışmanız yeter düşüncesini, tüm insanlara göstermek istiyoruz. Ayrıca yarıştığım diğer branşlarda da iyi dereceler alıp kariyerime artı olarak eklemeyi arzuluyorum. Bunun için de durmadan yorulmadan, yağmur çamur demeden, antrenmanlarımızı kaçırmıyoruz. Aslında, ben başarılar kazanıp bunun sonucunda kimseye muhtaç olmadan yaşamak istiyorum.

KIŞ SPORLARI

Mehmet Ekrem CEYLAN

Kar Sörfü(Snowsurfing/ Snowboarding)

1970’li yıllarda ortaya çıkmış bir spordur. Jack Burton Carpenter, Chuk Barfoot ve Tom Sims adlı üç kişinin oluşturduğu bir grupla her şey başlamıştır. Kar sörfü, 1990’lı yıllarda rağbet görmeye başlamış ve bütün dünyada yapılan bir spor hâline gelmiştir. Bizim ülkemize de 1993’te gelmiş ve 2000’li yıllarda popülerliği artmıştır.

Kar sörfü yapılırken kar kıyafeti, board, ayakkabı ve bağlama (ayağı boarda sabitleyen aparat) kullanılır. Boardlar, ahşap üzerine fiberglas ve güçlendirilmiş plastik veya metal kenarlıklardan oluşur. Board uzunluğunun belirlendiği faktör ise kayakçının ağırlığı, boyu ve sürüş stilidir. Kayakçı zayıf biriyse yumuşak ve kısa özelliklere sahip boardlar tercih edilmektedir. Kayakçı kilolu ise tercihi sert ve uzun board olur.

Kar sörfü üç stilde yapılır. Bu stillerden serbest kayış denilen stil en genel kayma stilidir. Diğer bir stil olan serbest stil, kayma kar sörfü parkı olarak adlandırılan özel

hazırlanmış parkurlar üzerinde yapılır. Alp stili ise yüksek yerlerden hızla kayma esasına dayanır. Kar sörfü yarışmaları slalom, paralel slalom, half pipe ve straight jump gibi dallardan oluşur. Yarışmalarda puanlama rampadan kalkış, havada yapılan hareketler, yere iniş ve duruşlara göre değerlendirilmektedir.

Buz Kızağı(Skeleton)

Skeleton, İngilizce “İskelet” kelimesinden türetilmiştir. Kızakla yapılan bir spordur. Küçük bir kızakla aşağı doğru buzlu bir yükseklikten atletlerin yavaş yavaş bir şekilde hızla kaydığı bireysel olarak yapılan kış sporudur. Kızığın kapalı çelik rayları olup iz uzunluğu 38 cm’dir ve sürücüsü ile birlikte maksimum 120 kg ağırlığında olabilir. Sporcu, kızığını ağırlık verme suretiyle yönetir. Sporcu, kasket, yumuşak döşemeli yarış giysisi, eldiven ve yön vermeyle frenlemede kullanılmak üzere demirli ayakkabı kullanmaktadır.

Skeleton çok hızlı bir kayış sporudur ve atletlerin deneyimleri bunu arttırır. Fakat FIBT(Uluslararası Bobsleigh ve Tobogganing

Federasyonu) tarafından 5G’nin altında bir hız öngörülmüştür. Kızakçılar dümen ve fren mekanizması kullanamazlar ve hızları saatte 130 km kadar ulaşır. Dümen için ufak vites ve ayaklar sürüklenerek kullanılır.

Skeleton pisti; bobsleigh ve luge aynı pistte oynanır ve uzunluğu en az 1200 m’dir. Yarış koşarak itme kısmı ile başlar. İtme safhasından sonra atlet kızığın üstüne atlar ve pistte inişe geçer. Atlet yüzükoyun, surat aşağı bakar pozisyonda ve kollar yanda yatmak zorundadır. Güç, sadece atlet tarafından yaratılıp yer çekimi ivmesinden yararlanır. Skeleton atletin vücut hareketleri tarafından dümen edilir.

Bandy

Bandy bir takım sporudur. 11’er kişiden oluşan iki takım küçük bir topu karşı kaleye sokmak için uğraşırlar. 45’er dakikalık 2 devre boyunca oynanır. Buz hokeyinin atası olduğu söylenmektedir. Oyun hem çim hokeyine hem de futbola benzerliğiyle dikkat çeker. Oyuncuların ‘bandies’ adı verilen bir eğitim sopaları vardır ve oyun

bu sopalarla oynanır. Bandy oyuncularını iyi bir patenci olmakla beraber iyi top kullanabilme becerisine de sahip olmalıdır.

Hızlı ve yüksek tempolu bir skor oyunudur. Takımlar 3 yedek oyuncu bulundurma hakkına sahiptir. Uluslararası mücadelelerde ise 4 yedek bulundurulabilir. Bu oyunda köşe vuruşu, serbest vuruş, taç gibi birçok kural futbolla yakından ilgilidir. Eğer top savunma oyuncusundan çıkarsa hücum takımı köşe vuruşu kullanır. Oyuncular, topa kafayla vuramaz ve elleriyle kontrol edemez. Sopalarını kafa hizasından yukarıda tutup top kontrol etmeleri de yasaktır. Fiziksel temas dışında tekme, çelme, itme ve vurma eylemleri de kural dışıdır. Cezası serbest vuruş veya penaltı olur. Sert faul yapan ya da aynı faulu birkaç kere yapan oyuncular ceza olarak ‘Günah Köşesi’ne gönderilir. Ceza süresi 5 ya da 19 dakika olarak değişmektedir.

Kaynak:
http://www.kizak.gov.tr/UserFiles/file/turkiyede_kizak.pdf
<http://sporpanosu.blogspot.com.tr/2014/08/bandy-nedir2.html>
Görsel:
<http://img1.ntm.eu/nt/public/img/10578138/01056056/4563238?height=1000>
<http://thegamesite.com/wp-content/uploads/2014/02/fizzy-yarold-skeleton.jpg>
<http://s1.1zoom.me/big3/488/400385-serjio-serjik.jpg>

